

*Stowarzyszenie Cudownego Medalika
(Apostolat Maryjny w Polsce)*

Biuletyn nr 43

1-2016

HASŁO FORMACYJNE ROKU 2016

„Maryja Matka Boża Miłosierdzia – prowadzi do miłosiernej miłości Boga”

*Wszystkim
Kapłanom, Opiekunom Duchowym,
Siostrami Miłosierdzia,
Moderatorom, Przewodniczącym
Grup, Apostołkom, Apostołom,
Wszystkim noszącym Cudowny
Medalik, Czytelnikom "Biuletynu",
życzymy
by Maryja prowadząca do Jezusa,
pomogła przeżyć osobiste spotkanie
ze Zmartwychwstałym i przyjąć
obfite paschalne dary.
WESELMY SIĘ ALLELUJA !!!*

Odpust na Radnej

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO

Warszawa, 2015 r.

Czciociele Niepokalanej objawiającej Cudowny Medalik

Witam Was w Nowym Roku. Od pierwszego dnia tego szczególnego czasu, towarzyszy nam Matka Jezusa. Ona jest darem dla nas na mocy testamentalnych słów naszego Zbawiciela: „Oto Matka twoja” (J 19, 27). W codzienności naszego chrześcijańskiego życia chcemy coraz lepiej odkrywać i przyjmować macierzyńską obecność Matki naszego Pana. Nasze spojrzenie na Maryję, powinno rozpocząć się od przypomnienia bardzo ważnej prawdy – Maryja jest najbliższa samemu Bogu. Bóg jest wszechmogącym Ojcem wszelkiego stworzenia, do którego przynależy Maryja. Wiąż Maryi z Bogiem, to nie tylko wiąż stworzenia ze swoim Stwórcą, ale jest to przede wszystkim zjednoczenie Matki z wcielonym Synem Bożym.

Maryja weszła w historię zbawienia jako Matka Syna Bożego, który stał się człowiekiem, by w ten sposób nas zbawić. To do tej misji została odwiecznie wybrana Maryja przez Boga Ojca. Św. Anzelm napisał: „Bóg dał Maryi swojego Syna, Jemu równego, z Niego zrodzonego i umiłowanego tą miłością, którą miłuje samego siebie. Z Maryi otrzymał Syna nie innego, lecz tego samego, tak że z natury jest On jednym i tym samym Synem Boga, a zarazem i Synem Maryi”. W ten sposób w całej prawdzie Osoba Boska – Syn Boży może zwracać się do stworzenia, mówiąc: „Mamo!”, a osoba ludzka – Maryja może mó-

wić do Syna Bożego: „Synu mój”. Ta jedyna w swoim rodzaju więź Dziewicy Maryi z Bożym Synem nie oddala Jej jednak od nas. Wprost przeciwnie – z tej właśnie racji Maryja staje się nam jeszcze bliższa. Przychodzi do nas zawsze ze swoim Synem, na Niego wskazuje i do Niego prowadzi.

Znaczenie obecności Maryi w tajemnicy Chrystusa dostrzegali już apostołowie, którzy byli świadomi, że wolą ich Mistrza było, aby wspólnota uczniów oddawała cześć Jego Matce. Świadczy o tym Ewangelia Janowa, przywołująca scenę z Kalwarii. Zbawiciel mówi do Jana i do każdego z nas: „Miłuj moją Matkę, tak jak ja Ją miłuję, ponieważ odtąd jest także twoją Matką”. Sobór Watykański II uczy, że: „Gdy Matka doznaje czci, to poznaje się, kocha i wielbi w sposób należyty i zachowuje się przykazania Syna” (KK 66). Nie można mówić o Matce, nie mówiąc także o Synu, nie można wychwalać i czcić Maryi, nie wychwalając i nie czcząc równocześnie Jezusa. Dziewica Maryja nie jest murem wzniesionym pomiędzy ludźmi a Chrystusem, ale mostem, który ułatwia dostęp wiernych do ich Zbawiciela.

Słuchajcie! Kto związał się z Maryją, ten zawsze będzie z Jezusem. Ktoś powiedział: „Jeśli jesteśmy naprawdę zakoniani w Chrystusie i czujemy, jak bardzo On nas kocha, to nasze serce rozpali się tak wielką radością, że udzieli się ona tym, którzy żyją blisko nas”.

Zapatrzeni w Maryję chcemy obudzić w sobie postanowienie naśladowania Jej cnót. Zechciejmy tak, jak Ona:

- być zasłuchanymi w Boże Słowo (zwiastowanie),
- być dyspozycyjnymi wobec bliźnich (nawiedzenie św. Elżbiety),
- być spostrzegawczymi wobec potrzeb bliźnich (Kana Galilejska),

– wspierać bliźnich w sprawach duchowych (obecność z Apostołami w Wieczerniku).

Nasza miłość bowiem do Maryi ma zawsze ostatecznie prowadzić do miłości wobec Chrystusa. Wdzięczny już teraz, za dary łaski, jakimi Pan zechce nas ubogacić, towarzyszę Wam w dalszym apostołowaniu. Jeszcze kilka spraw. Obecnie jedyną możliwością kontaktu ze mną jest tel. komórkowy **601 472 764** oraz mój e-mail: **vivaldi7@onet.eu**

Kolejna sprawa. W każdą środę o godz. 17.30 w kaplicy na Radnej jest odprawiana nowenna. Możecie przestać swoje prośby i podziękowania, na mój e-mail. Niech nie zabraknie w tym czasie Waszej duchowej łączności z naszą kaplicą.

Pragnę serdecznie podziękować Wam Drodzy Apostołowie za pamięć i piękne życzenia z okazji Świąt Bożego Narodzenia. Bóg zapłać. Przypominam również o naszej corocznej Pielgrzymce na Jasną Górę, w dniach **8-9 lipca**.

Przed nami Wielki Post, na ten szczególnie czas napisałem krótką refleksję, która znajduje się w tym biuletynie, zachęcam do przeczytania. Zapewniam o mojej modlitwie za Was, serdecznie dziękując za modlitwę, wszelką życzliwość.

Radując się już teraz nadejściem dnia Zmartwychwstania Pana naszego Jezusa Chrystusa, pragnę z głębokości mojego serca życzyć Wszystkim, aby Święta Wielkanocne przyniosły radość, oraz wzajemną życzliwość. By stały się źródłem wzmacniania ducha. Niech Zmartwychwstanie, które niesie odrodzenie, napełni Was pokojem i wiarą, niech da siłę w pokonywaniu codziennych trudności i pozwoli z ufnością patrzeć w przyszłość. **Wesołego Alleluja! Wszystko z Niepokalaną!**

*Ks. Jerzy Basaj CM
Dyrektor Stowarzyszenia
Cudownego Medalika w Polsce*

AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA

Odpustowa homilia z okazji 185. rocznicy objawienia się NMP Niepokalanej św. Katarzynie Labouré i przekazania „Daru”, jakim jest Cudowny Medalik, wygłoszona przez bp. Józefa Zawitkowskiego, 28 listopada 2015 r. w Warszawie, ul. Radna 14

(Tekst homilii nieautoryzowany, spisany na podstawie nagrania dźwiękowego)

Bp Józef Zawitkowski

Bądź pozdrowiona, o Najświętsza Panno!

Czcigodny Ojcze Dyrektorze,
Czcigodni Bracia Kaptani,
Wszyscy Kochani moi!
Przewielebne Siostry,
wszyscy Czciociele Medalika
Niepokalanej Maryi Panny!

To dla mnie wielka łaska, którą przeżywam ze wzruszeniem, że mogę na Radnej stanąć pośród was, że jesteście apostołami i czciocielami Cudownego Medalika. Mówić o Matce Boskiej jest bardzo trudno dlatego, że brak słów człowiekowi, aby powiedzieć o Niej to, co jest dobre i to, co jest piękne.

Bądź pozdrowiona, o Najświętsza Panno.

Ty jesteś taka na obrazach śliczna.

Widziałem Ciebie dziś – pod tęczą ranną,

Nad błękitami Lepantu – w niebiosach –

W tęczy na chmury rozptakanej włosach...

Tak modlił się Słowacki, pozdrawiając Matkę Bożą.

Ale żeby odczytać tajemnicę Cudownego Medalika

musimy wrócić do historii początku naszego zbawienia,

do pierwszego grzechu człowieka.

Pan Bóg uczynił człowieka tak cudownym.

Dziękuję Ci Boże, żeś mnie tak cudownie stworzył,

a w swoje dzieło tyle cudów włożył.

Człowiek był szczęśliwy

przechadzając się w raju razem z Bogiem,

Duch Święty.

Stał się grzech.

Na początku jest pokusa.

Pokusa jest zawsze piękną, jak owoc był piękny.

Rozmowa tego, który jest ojcem wszystkiego zła

jest podstępna, jak szatańska:

Czy to prawda, że Pan Bóg wam zabronił zrywać owoce

ze wszystkich drzew?

A kto by wytrzymał?

Matka nas wszystkich żyjących powiedziała:

Nieprawda! Kazał nam zrywać owoce ze wszystkich drzew.

Owszem, zabronił nam tylko z jednego,

wiadomości o dobrem i złem (por. Rdz 3, 1-4).

I wystarczyło, że człowiek się wdał w dysputę z diabłem

bo następne zdanie szatana jest już bardzo proste:

A czy wiecie dlaczego wam zabronił zrywać owoce

z drzewa wiadomości o dobrem i złem?

Wiemy! Bo byśmy umarli śmiercią.

Nieprawda! Moglibyście decydować

o tym, co jest dobre a co jest złe (por. Rdz 3, 4-5).
Słuchajcie jaka straszna pokusa,
z którą do dziś dnia nie potrafimy sobie poradzić:
będziecie mogli decydować o tym co jest dobre a co jest złe.
Wystarczy, żeby prezydent podpisał a możecie zabijać!
Wystarczy, żeby sejm uchwalił, a możecie kłamać!
Straszna pokusa.

Pokusa jest piękną dokąd nie stanie się grzechem.
A gdy stanie się grzechem jest tragiczną.

Człowiek wstydzi się siebie,
zobaczy, że jest obnażony, jest nagi.

A do tej pory nie wiedzieliście, że jesteście nadzy?
(por. Rdz 3,7).

Grzech to sprawił, że człowiek zaczyna się chować
przed Panem Bogiem.

I ucieka przed Panem Bogiem.

To bardzo dziwny obraz:

I schowali się w krzaki.

Adamie gdzie jesteś?

I to jest głos sumienia, głos Boga

– ten nie da mi spokoju dokąd nie wyznam:

zgrzeszyłem przeciwko niemu i przeciwko Tobie.

Albo znaleźć inną drogę, która potem będzie drogą Judasza.

A dlaczego chowasz się przede mną

i skąd wiesz, że jesteś nagi?

*Czyście nie zerwali owocu z drzewa wiadomości
o dobrem i złem?*

Tak, niewiasta zerwała i dała mi i ja spożywałem

(por. Rdz 3, 11-12).

Jest sąd nad szatanem: *Będziesz się czołgał na piersi,*

będziesz ziemię jadł, będziesz przeklęty

pośród wszystkich stworzeń (por. Rdz 3, 14).

Jest sąd nad niewiastą: *Będziesz pożądała mężczyzną*

*i będziesz w bólach rodziła swoje dzieci (por. Rdz 3, 16).
I nad mężczyzną: Będziesz w pocie czoła pracował na chleb,
a ziemia będzie ci rodzić osty i ciernie.*

I musicie opuścić raj (por. Rdz 3, 17-19, 23).

Jest jedno zdanie, które przeraża człowieka.

Jest jedna prawda na wszystkie czasy:

*A szatan będzie się teraz łasił u wrót serca człowieka,
aby człowiek nie był już zbawiony.*

To jest odwieczna prawda.

*Położę nieprzyjaźń między tobą, szatanie,
a między nową Niewiastą.*

*Ona zmiążdży ci łeb, a ty będziesz czyhał na Jej piętę,
ale jej nie ukąsisz (por. Rdz 3, 15).*

To już teraz widzę Tę,

która jest obleczona w słońce,

na której głowie jest korona z gwiazd dwunastu,

która ma porodzić Syna,

który będzie pasł narody różgą żelazną,

a smok, odwieczny kłamca,

będzie czyhał kiedy porodzi Dziecię, aby je pożreć.

Ale Pan Bóg porwał niewiastę i schronił Ją na pustyni.

Porodziła Syna, który będzie pasł narody różgą żelazną

(Ap 12, 1-6).

Och, to wszystko takie trudne,

aby zrozumieć wielką tajemnicę Tej,

która mocniejszą jest od szatana, jest Niepokalanie Poczętą.

Bóg zachował Ją od wszelkiego grzechu,

aby była godnym mieszkaniem Syna Bożego,

który się stanie z Ducha Świętego.

Adwent jest to czas, który jest czasem tęsknoty człowieka.

Niedobrze jest człowiekowi bez Boga.

Nie może sobie znaleźć miejsca.

Nie może uspokoić swojego serca.

Dlatego tak lubię Izajaszową pieśń, która jest pieśnią
błagalną, pokutną, ale pieśnią pełną nadziei:
Dlaczego zagniewany jesteś Panie?
Dlaczego pamiętasz dawne nasze grzechy?
Zobacz, dom, w którym chwalili Cię ojcowie nasi jest pusty.
Zostaliśmy jak owce bez pasterza.
Przywarliśmy cierpieniem do ziemi.
Niech się ziemia rozstąpi i niech nam zrodzi Zbawiciela!
Niebiosa, spuście nam rosę, niech jak deszcz przyjdzie
do nas Sprawiedliwy (por. Iz 45).
To jest tęsknota człowieka adwentowego.
Wszyscy jesteśmy ludźmi Adwentu.
Tęsknimy za przyjściem Boga,
bo bez Boga jest nam bardzo źle.
Zdawałoby się, że człowiek powinien stracić nadzieję.
Czy Pan Bóg mnie słyszy?
Czy Pan Bóg wysłucha mojego wołania?
I ostatnia strofa tej adwentowej, Izajaszowej pieśni
jest cudowna:
Dlaczego płaczesz?
Dlaczego jesteś smutny?
Czy może zapomnieć matka o swoim niemowlęciu?
A nawet gdyby ona zapomniała o tobie,
ja nigdy nie zapomnę,
bo jestem twoim Bogiem,
jestem twoim Świętym.
Przyjdę szybko, aby cię zbawić (por. Iz 49,15).
I to jest nadzieja nas wszystkich.
Przeżywamy Adwent.
Za czym ty tęsknisz?
Sam nie wiem.
Tak mi czegoś brak.
Ludzie jadą setki kilometrów.

Ludzie lecą przez wielkie morza, żeby przybyć do swoich.
Po co? Bo tam jest mój dom.
Tam jest ktoś, kto mnie bardzo kocha.
Jadę tam, biegnę tam, myślą i sercem,
żeby mi ktoś podał kawałek chleba, żeby mi ktoś powiedział:
wiesz co to znaczy, że się z tobą chlebem podzielę?
Nawet gdybym miał ostatni kawałek chleba
to się z tobą podzielę. Wiesz dlaczego?
Bo cię bardzo kocham.
O jak mi tego brak! Jak za tym tęsknię!
I muszę powiedzieć zdanie Augustynowe:
Niespokojne jest serce moje dokąd nie spocznie w Panu!
Całe życie tak człowiek tęskni za tym,
który jest jedynym dobrem,
jedynym pięknem, moją miłością.
Dlaczego tak późno Ciebie poznałem?
wyzna św. Augustyn.
Ale to są nasze adwenty, nasze oczekiwania,
nasze pragnienia.
Przyjdzie jednak taki czas
kiedy Pan Bóg spełni swoje obietnice,
że pošle Niewiastę.
Tamta była matką nas wszystkich żyjących,
a Ta będzie Matką nas wszystkich wierzących.
Tak czytam Ewangelię Świętą, Łukaszową, o zwiastowaniu,
i nie mogę jej nigdy dokończyć.
To wielka, dziwna tajemnica.
A Ta, którą Pan Bóg wybrał i zachował
i uczynił Niepokalaną, jest taka ludzka, taka nam bliska.
Bądź pozdrowiona, o Najświętsza Panno, łaskiś pełna.
Pan jest z Tobą, jesteś błogostawioną
między wszystkimi niewiastami!

*Kim ty jesteś,
co do mnie mówisz?
Ja się ciebie boję!
Nie bój się Maryjo! Znalazłaś bowiem łaskę u Boga.
To Ty poczniesz i porodzisz Syna,
nadasz mu imię Emmanuel.
On będzie Bogiem z nami!
Co ty mówisz?
Jak się to wszystko stanie?
Przecież ja męża nie znam?
Duch Święty Cię zacieni, moc Najwyższego Cię osłoni,
a Ten, który się z Ciebie narodzi będzie Synem Boga.
Nie z woli męża, ale z woli Boga się narodzi.
Nic z tego nie rozumiem... Osłoni, zacieni...
nic z tego nie rozumiem!
Ale jeżeli ty naprawdę jesteś wysłannikiem Boga,
jeśli ty jesteś Aniołem Pańskim,
to niech mi się stanie według słowa twego.
Ja jestem tylko służebnica Pańska (por. Łk 1, 28-38),
dziewczyna do sprzątania,
będę sprzątać kaplicę u Sióstr, na Radnej.
O, jak Cię kocham Miriam za to, żeś powiedziała „tak” Bogu:
Tak, niech mi się stanie według słowa twego! (por. Łk 1, 38).
Nie potrafię zrozumieć tej tajemnicy,
że Ten, którego świat ogarnąć nie może,
który jest wieczny, ponad czasem, a stał się człowiekiem,
wziął ciało z Matki, a Matka była dziewicą.
Nic z tego nie rozumiem.
To tylko Mickiewicz potrafił w ośmiu słowach powiedzieć mi
tę wielką tajemnicę wcielenia:
Grom, błyskawica!
Stań się,
stało;*

Matką dziewica,

Bóg ciało!

Też z tego nic nie rozumiem.

Bóg przedwieczny stał się ciałem.

Słowo Boga zamieszkało pośród nas.

Kocham Matkę Bożą.

W Pastorałce Schillera jest takie jedno zdanie,
które wyciska łzy.

Bo Józef szuka miejsca, gdzie się ma Pan Jezus narodzić,
właśnie wtedy, kiedy szli do Betlejem,
aby się zapisać w mieście królewskim,
bo byli z pokolenia Dawida.

Nie było miejsca w gospodzie.

Nie było miejsca na kwaterach.

Dobrzy ludzie powiedzieli: tam za miastem, gdzie są groty,
gdzie pasterze nocują, którzy strzegą swoich owiec.

Józef się spieszył

bo to może być noc szczęśliwego rozwiązania.

A Maryja mówi słowa po polsku,

które Schiller powiedział z taką czułością:

Pomaluśku Józefie! Pomaluśku!

A ja wtedy słyszę miłość Mamy, troskę Taty,

żeby się Dziecku nie stała krzywda,

żeby się Matce nie stała krzywda.

O Józefie! Jaki ty jesteś szczęśliwy!

Ty, który bez słowa uwierzyłeś

w wielką tajemnicę wcielenia i narodzenia Boga.

Patrzę więc na Tę, którą Pan Bóg wybrał

i uczynił Ją pełną łaski,

błogosławioną między wszystkimi niewiastami,

Matkę Bożego narodzenia.

Przed Dzieciątkiem i przed Nią padają pasterze,
chóry aniołów śpiewają, królowie oddają dary.

*O jaka jesteś cudowna!
Moja jasełkowa! Moja Herodowa!
Jak ty kochałaś bardzo swojego Syna!
Słucham kiedy śpiewasz „Lulajże, Jezuniu”,
tak po Szopenowsku, tak po polsku.
I wiem, jaką troskę przeżywasz, gdy uciekasz do Egiptu.
Ale wracam z Tobą do świątyni,
kiedy Pan Jezus miał 40 dni
i kiedy miał być ofiarowany Ojcu.
Józef miał dwa gołąbki, bo był biedny.
Starzec Symeon poznał w Dzieciątku Jezusa:
*Teraz mogę spokojnie umrzeć,
moje oczy oglądały Zbawiciela świata,
a Ciebie, Matko, przeniknie miecz,
bo On będzie położony na upadek i powstanie wielu.*
Niektórzy potkną się przez Niego i upodlą,
ale niektórzy urosną aż do nieba.
Twoją duszę przeniknie miecz boleści (por. Łk 2, 29;34-35).
Całuję Cudowny Medalik
i wiem skąd to Serce, które jest przebite mieczem.
Wiem skąd jest to drugie Serce.
Kiedy będziesz pod krzyżem
i będzie umierał Ten,
który wykupi wszystkie grzechy ludzkości,
a jednak będzie pamiętał o mnie, o każdym z nas:
Dziecko, oto twoja Matka.
Niewiasto, oto Twoje dziecko (por. J 19, 26-27).
Pamiętaj.
Całuję Cudowny Medalik
i moje Serca włóczyńią przebite i cierniem splecione.
Idę przez wszystkie wydarzenia z życia Matki Boskiej.
Tak mi się podoba, nasza Gromniczna.
To właśnie Ta, z Ofiarowania.*

Tak mi się podoba córka Fanuela.
Siedem lat żyła ze swoim mężem,
a potem była w świątyni i na modlitwie i na pokucie.
Babciu kochana, ty to jesteś szczęśliwa!
Ty widziałaś Pana Jezusa!
I to są wszystkie gromniczne człowiecze przeżycia.
Wracam do domu z tęsknotą,
a przecież był taki dzień w domu nazaretańskim
kiedy Pan Jezus zostawił Matkę,
która była wdową po Józefie,
a tak Ją wszyscy uważali,
i poszedł, aby głosić tajemnicę Królestwa.
Patrzyła długo, aż zakryty go cienie cyprysowych drzew.
Odszedł.
Będzie śledziła każdy Jego krok,
każde Jego słowo.
Będzie w Kanie Galilejskiej.
Zauważcie i przeczytajcie przy Cudownym Medaliku.
Ona ma jedyną prośbę:
Synu! Oni wina nie mają!
Jaki wstyd przed ludźmi!
– *Mama, nie troszcz się,*
jeszcze nie przyszła moja godzina (por. J 2, 2-4).
Ona wiedziała, kiedy przyjdzie godzina
i *cokolwiek wam Syn każe, to uczyńcie.*
Napełnijcie stągwie wodą (por. J 2, 5).
To się wszystko dzieje przez Matkę i dla Matki.
Wiem, jak się bardzo cieszyła
gdy Pan Jezus otrzymał pochwałę
od kogoś słuchającego kazania:
Błogostawione łono, które Cię nosiło
i piersi, któreś ssał (por. Łk 11, 27).
Matka bardzo się cieszy,

gdy mówią, że dziecko jest do niej podobne.
Cieszyła się pewnie,
ale przyszły te wieści, które były cierniowe i bolesne.
Tak bardzo czekam przy drodze krzyżowej na IV stację.
Wiem, że przyjdiesz, ale przyjdź szybko!
Zobacz co tu się dzieje!
Oni Go zabiją!
Matko, weź mnie za rękę, bo ja stąd ucieknę!
Nie wytrzymam!
Ty jesteś mocna w wierze!
Ty jesteś nie tylko Nieustającą Pomocą,
ale Ty jesteś z Medalika cudowną co zdepcze głowę szatana.
A ja chciałbym tak oglądać nie tylko ukrzyżowanie
ale i zmartwychwstanie
stamtąd, gdzie będzie nowy świat.
A potem już wszystko wiem.
Będzie w wieczniku oczekiwała
na zesłanie Ducha Świętego,
będzie Wniebowziętą.
Nie umarła, zasnęła, jak w ołtarzu Wita Stwosza
i będzie wyniesiona aż do chwały Trójcy Świętej
i będzie ukoronowaną
– Królową wszystkich świętych nieba i ziemi.
A ja do Ciebie mogę mówić:
Matko z Cudownego Medalika!
Cudowny Medalik objawiła Matka Boska siostrze,
kiedy u nas było powstanie.
Wielu powstańców nie tylko nosiło medalik,
ale modliło się do Matki Bożej.
Mój biedny Norwid tak zebrał Matkę Boską,
aby przyszła nam z pomocą:
Maryjo, Pani Aniołów ! – u Ciebie
O Twej korony prosim zmartwychwstanie

*A niech się wola Syna Twego stanie
Na ziemi – naszej, tak, jako jest w Niebie.
I niechaj wielkie będzie zmiłowanie
Od góry – jasnej ku biegunom – nocy:
Bo zapatrujem się na krzyżowanie
I Eloj-lamma! ... – wołamy – pomocy! ...
Wszyscy z nich tak się modlili,
wierząc w to, że Ona
przywróci nam godność dzieci wolnych
i będziemy znów mogli mówić:
Ojczyzny mój, który jesteś w niebie
i będziemy mogli modlić się:
Panno Święta, co jasnej bronisz Częstochowy
I w Ostrej świecisz Bramie!
Ty, co gród zamkowy Nowogródzki ochraniasz
z jego wiernym ludem!
Jak mnie dziecko do zdrowia powróciłaś cudem
(Gdy od płaczącej matki pod Twoją opiekę
Ofiarowany, martwą podniosłem powiekę
I zaraz mogłem pieszo do Twych świątyń progu
Iść za wrócone życie podziękować Bogu),
Tak nas powrócisz cudem na Ojczyzny łono.
Tymczasem przenoś moją duszę utęsknioną
Do tych pagórków leśnych,
do tych łąk zielonych... (A. Mickiewicz)
A który z nich nie modlił się tak,
z nadzieją, adwentową nadzieją,
że przyjdzie czas wolności,
że przyjdzie czas spełnionej nadziei?
Chyba najpobożniejszy z nich, Krasieński,
modlił się słowami,
które dziś powinny być przy wejściu w Brukseli:
Ten świat się rozpadł i rozdziera siebie,*

*lecz żadna z jego podzielonych połów
już się nie modli, o Matko, do Ciebie.
My jedni tylko paląc się na stosie
wciąż ślemy modły w Twój bezmiar daleki.
Poznaj, Królowo, poddanych po głosie
i bądź nam Matką, teraz i na wieki.*

Doczekaliśmy wolności.

Nie ma wątpliwości, którymi drogami nas prowadziła:
różańcem, cudem nad Wisłą, Cudownym Medalikiem
i Pan Bóg odmienił nasz los ku dobremu.

Pan od wielkich proroków, prymasa Wyszyńskiego
– *non possumus!*

O jak nam potrzebny jesteś, Prymasie,
aby powiedzieć tym wszystkim, którzy się wściekają
– *non possumus!* – dalej nie możemy!

Jak nam jest potrzebny Jan Paweł II – Ojciec Święty.
Ojczyźnie Święty!

Teraz przyjdź na plac Zwycięstwa i powiedz wszystkim –
*Niech zadrży ziemia, zagra róg,
bo któż nad Boga i któż jak Bóg.*

Oj, Warszavo, kochana! Tyle cudów widziałaś!

I cud nad Wisłą i jeszcze płaczesz
nad synami twoimi powstania.

Takaś się zmieniła!

Domy masz wysokie, ludzie są mali, przestali wierzyć,
przestali kochać Matkę Boską Łaskawą – patronkę stolicy,
zapomnieli o cudzie nad Wisłą,
zapomnieli o wielkiej wolności.

Tyle nam przyniosła przez ludzi Matka Boża,
przez ludzi Solidarności.

Zdawało się, że wszystko będzie nowe.

Ojciec święty wołał do Francuzów,
ale pewnie będzie wołał i do nas:

Polsko coś zrobiła ze swoim chrztem!
Tak nam potrzebny Cudowny Medalik.
Ojciec Maksymilian miał jedną wielką nadzieję
– nikt nas nie oswobodzi,
nikt nam nie przyniesie wolności jak tylko Ta,
która zdepcze łeb szatana i wszelkie zło.
Apostołowie Cudownego Medalika!
Trzeba wziąć medalik nie tylko na szyję,
trzeba wziąć w rękę i pokazywać w oczy.
Ona sprawi, że zdepcze zło, zdepcze łeb szatana
i przyjdzie zwycięstwo
zapowiedziane nam przez kardynała Hlonda
i będzie to ostatnie zwycięstwo,
ale będzie to zwycięstwo przez Maryję.
Takie trudne są dla nas dni.
Jak nam trzeba się modlić za Prezydenta,
jak nam trzeba się modlić za ludzi,
którzy chcą dobrze dla Rzeczypospolitej.
Ale diabeł będzie się wściekał,
kundle będą czekać z za węgła, bardzo głośno!
Nie martwcie się, trzeba wziąć Medalik.
Przyjdzie dzień, przyjdzie czas, będzie Boże Narodzenie
i ci, którzy są Chrystusowi podadzą sobie ręce
i wezmą kawałek chleba.
Podziela się nim z miłością dzieci Bożych i ci,
którzy będą śpiewać
*i my czekamy na Ciebie, Pana
a skoro przyjdiesz na głos kapłana
padniemy na twarz przed Tobą.*
Patrzmy na Ciebie, Najświętsza Panno Niepokalana.
Zostaw nam w sercach nadzieję
bo jesteśmy zmęczeni i czasami tracimy wiarę.

*Nigdy ja ciebie, ludu, nie rzuciła,
Nigdy ja od ciebie nie odjęła lica.
Jam po dawnemu,
moc twoja i siła, Bogurodziaca!”* (M. Konopnicka)
– niech się tak stanie!

PODZIĘKOWANIE

Ekscelencjo – Drogi Nasz Pasterzu. W imieniu wszystkich uczestników dzisiejszej uczty Eucharystycznej, pragnę podziękować Księdzu Biskupowi za to, że przyjął zaproszenie naszego Krajowego Dyrektora Stowarzyszenia Cudownego Medalika i zaszczycił nas – nie tylko swoją obecnością – ale także pięknym słowem do nas skierowanym. Każdy z nas apostołów Maryi Niepokalanej, zakładając Cudowny Medalik na szyję, całuje go. Z wielkim więc wzruszeniem patrzyliśmy, jak dziś ucałował ten „Dar Niepokalanej” Książdz Biskup.

Kochany Nauczycielu – moje słowa wdzięczności – nie są ani tak piękne, ani tak wzruszające, ale płyną prosto z apostołskiego serca i wprzódy złożone na ręce naszej ukochanej Matki Niepokalanej, w ten sposób ubogacone. Ukochany Sługo Służebnicy. Proszę, przyjmij to proste słowo DZIĘKUJEMY – od nas wszystkich, wraz z zapewnieniem o wdzięcznej pamięci w naszych modlitwach.

Niech Matka Najświętsza Niepokalana Cudownego Medalika, wyprasza obfitość łask, bo Twoje to przecież słowa: „Trzeba nam tych, którzy nie tylko uczą wiary, ale wiarą żyją. Trzeba nam nie tylko tych, którzy uczą o modlitwie, ale tych, którzy się modlą. I to wystarczy?”... A ja dodam – Nasz Wspaniały Nauczycielu – my apostołowie Maryi chcemy być tymi, którzy się modlą i mocno wierzymy, że nam sił wystarczy. Bóg zapłać za wszystko.

*moderator krajowa AMM
Małgorzata Daszczyszak*

28.11.2015, Warszawa – 185. rocznica
Objawień Niepokalanej Cudownego Medalika

FORMACJA

Wielkopostna refleksja

W Ewangelii św. Mateusza znajdujemy słowa: „Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie.

Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

Kiedy pościcie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie” (Mt 6, 1-6.16-18).

W powyższych słowach Jezus przestrzega nas, abyśmy nie pościli na oczach ludzi, z umartwioną miną, ze złożonymi

rękoma i oczami utkwionymi w niebo. Bez uśmiechu, bez radości, bez... przemiany serca.

Wielki Post to szczególnie czas, w którym Pan Bóg woła o przemianę serca, a owa przemiana serca, to odejście od siebie, czyli **nawrócenie** i PRZYLGNIĘCIE całym sobą do Boga, aby otworzyć się na Bożą miłość, przyjąć Ją i podzielić się Nią z innymi.

Zapytał ktoś: co to jest **nawrócenie?**_NAWRÓCENIE to poddanie się zbawczemu działaniu Bożej miłości. Ponieważ tylko ona może uzdrowić to, co chore, ona może przemienić to, co potrzebuje przemiany i oświecić ciemności serca. Bo- wiem nasz Pan, jest miłosierny, łaskawy i czeka tylko na gest z naszej strony, aby obdarzyć nas swoją łaską.

Podejmijmy zatem trud przemiany naszego serca w oparciu o: **modlitwę, post i jałmużnę.**

Modlitwa – niech będzie naszym intymnym spotkaniem z Miłością. Bez świadków, bez ciekawskich spojrzeń, bez poczucia wyższości i zbytniego patrzenia na siebie. W izdebce swego serca. BÓG i ja.

Post – niech będzie wyrzeczeniem z miłości dla Miłości. To uznanie własnej zależności i powrót do prawidłowej hierarchii wartości. Gdy życiem nie rządzi żołądek, używki, telewizja, rozrywka. Na pierwszym miejscu winien być zawsze BÓG.

Jałmużna – to dzieła Miłości. Ona przynagla nas, by tym, co mamy dzielić się z bliźnimi. Nie dla poczucia wyższości, samozadowolenia, ale z poczucia bliskości z potrzebującymi Miłości – czyli potrzebującymi BOGA.

Wielki Post. Szczególny czas. Niech będzie czasem wzra- stania w miłości i niech prowadzi do Zbawienia.

*Ks. Jerzy Basaj, Dyrektor Stowarzyszenia
Cudownego Medalika w Polsce*

WYBRANE z SERWISU ORRK

20 października 2015 r. w siedzibie Sekretariatu Konferencji Episkopatu Polski odbyło się coroczne spotkanie kapłanów odpowiedzialnych za ruchy i stowarzyszenia w poszczególnych diecezjach. Na spotkaniu byli obecni przedstawiciele 27 diecezji. Spotkanie prowadził ks. abp Józef Kupny, metropolita wrocławski, odpowiedzialny za ruchy i stowarzyszenia katolickie z ramienia Konferencji Episkopatu Polski. Wprowadzając w spotkanie wyraził wdzięczność księżom za ich postugę wobec ruchów, która wydaje coraz lepsze owoce. Spotkanie miało trzy części. Najpierw wysłuchano referatu Ojca Adama Schulza SJ – przewodniczącego Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich na temat formacji sumienia, jak ją prowadzić, na co zwracać uwagę, aby była ona owocna. Następnie omówiono najważniejsze wyzwania, jakie stoją przed ruchami w najbliższym czasie oraz przedstawiono sytuację ruchów w poszczególnych diecezjach. Ojciec Adam Schulz, ukazując potrzebę życia zgodnie z sumieniem w czasach tak wielkich zmian i zamętu wskazał na trudności jakie napotykamy, aby być człowiekiem sumienia. Przede wszystkim wielu ludzi straciło zaufanie do swojego sumienia jako głosu prawdy, głosu Bożego. Głos sumienia jest mylony z poglądami, jakie się posiada lub z uczuciami, jakie towarzyszą naszym czynom. Prelegent zwrócił też uwagę na relatywizację wartości etycznych i brak wierności tym wartościom. Odwołując się do przemówienia papieża św. Jana Pawła II w Skoczowie sprzed 20 lat ukazał, na czym polega życie zgodnie z sumieniem. Co to znaczy być człowiekiem sumienia. Przedstawił też metody pracy z sumieniem, drogi jego rozwoju i formacji.

Wyzwania przed jakimi stoją dziś ruchy:

1. Ożywienie charyzmatów ruchów. Troska o odkrywanie coraz pełniej świeżości i nowości charyzmatów ruchów – do tego wezwał nas rok temu podczas trzeciego światowego spotkania ruchów papież Franciszek: „Po pierwsze należy dbać o zachowanie świeżości Waszych charyzmatów, nigdy nie traćcie tej świeżości, świeżości Waszych charyzmatów, zawsze odnawiajcie „pierwotną miłość”... Jesteście ruchem, zawsze w drodze, zawsze w ruchu, otwarci na niespodziewane działanie Boga będące w harmonii z powołaniem ruchu, czyli charyzmatem założycielskim”.

2. Zintensyfikowanie formacji osobistej oraz wspólnotowej. W ostatnich czterech latach w ramach Ogólnopolskiej Rady Ruchów Katolickich koncentrowaliśmy się bardziej na apostołstwie, czego finałem było opracowanie Programu Apostolskiego Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich w Polsce. Aktualnie trudna sytuacja w świecie i w Kościele przynagła nas do zajęcia się w najbliższym czasie formacją ruchów i stowarzyszeń. Pierwszym tematem z dziedziny formacji będzie formacja sumienia, któremu było poświęcone Spotkanie Plenarne ORRK w dniu 21 listopada 2015 r.

3. Troska o rodziny w ruchach i poza ruchami, a więc formacja naszych rodzin oraz apostołat wobec rodzin potrzebujących wokół nas.

Z wypowiedzi przedstawicieli poszczególnych diecezji wiadać wyraźnie ożywienie ruchów rodzinnych oraz poruszanie tematów związanych z rodziną podczas spotkań liderów ruchów w diecezjach.

4. Młodzież. Ruchy bardzo aktywnie włączyły się przygotowanie **Światowych Dni Młodzieży Kraków 2016**. Mamy nadzieję, że część z młodych ludzi uczestniczących w tym Spotkaniu trafi do ruchów, poszukując głębszej formacji i ciekawych propozycji apostołskich. Trzeba odmłodzić ruchy,

wyść ku młodym i ich oczekiwaniom duchowym. Zarysowała się potrzeba organizowania przez ruchy specjalnych spotkań dla ludzi młodych. Padła również propozycja organizowania w diecezjach kongresów młodzieżowych.

5. Ewangelizacja. Cieszy fakt coraz ciekawszych propozycji ewangelizacyjnych proponowanych przez ruchy oraz szkoły ewangelizacji. Ruchy stają się w diecezjach takimi naturalnymi centrami ewangelizacji.

6. Uchodźcy. Miłość do ubogich musi być mądra, aby była owocna. W ostatnich tygodniach niepokojem napawa nas masowa imigracja uchodźców do Europy. Mamy świadomość, że:

– trzeba nam pamiętać, że niektóre ruchy międzynarodowe od lat zajmują się pracą z uchodźcami pomagając jako wolontariusze w obozach i różnych ośrodkach dla nich prowadzonych,

– jeśli chodzi o przyjęcie jakiejś grupy uchodźców u nas w Polsce to szczególnie nam bliski jest los uchodźców-chrześcijan, gdyż są oni podwójnie doświadczani: z jednej strony wojna, głód, chaos społeczny i gospodarczy a z drugiej okrutne prześladowanie ich ze strony radykalnych odłamów muzułmanów.

– ta troska o uchodźców skłania nas ku większej otwartości na Polaków na Wschodzie, którzy ciągle pragną wrócić do Ojczyzny, oni albo ich rodziny.

7. Wybory oraz zaangażowanie społeczne członków ruchów. Tradycyjnie zachęcamy do wzięcia udziału w wyborach parlamentarnych, nie wskazujemy na jaką partię mają głosować członkowie ruchów, ale podkreślamy, że ma to być partia, która zgodnie z Nauką Społeczną Kościoła, troszczy się o życie od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci oraz gwarantuje wolność wyznania dla katolików również w życiu publicznym.

8. Rok Miłosierdzia. Zarówno ruchy, jak i Diecezjalne Rady Ruchów Katolickich przygotowują się bardzo aktywnie do tego, aby przeżyć ten rok intensywnej łaski. Wyrażać się to będzie zarówno w doświadczeniach duchowych, pielgrzymkach, celebracjach liturgicznych, jak również w podejmowaniu czynów miłosierdzia, a czasami całych projektów, co do ducha i ciała przez członków ruchów i stowarzyszeń.

9. 2016 rok to również **1050. rocznica Chrztu Polski.** Dla nas jest to czas podjęcia na nowo łaski naszego chrztu a wraz z nim powołania człowieka świeckiego.

MIŁOSIERDZIE LEKARSTWEM NA ZŁO ŚWIATA

Jesteśmy poruszeni narastającą falą ataków terrorystów islamskich nie tylko w Europie. W kontekście tej sytuacji postrzegamy jako dar Boży ogłoszenie przez papieża Franciszka Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia. Nasze serca i umysły jak nigdy potrzebują łaski miłosierdzia. Trzeba nam modlić się o pokój w świecie i w naszych rodzinach.

Jak ważne jest przebaczenie i pojednanie przypomniaty nam obchody 50. rocznicy wymiany listów pomiędzy Episkopatem Polski i Episkopatem Niemiec. Niech rozpoczęty 8 grudnia Rok Miłosierdzia będzie czasem łaski dla nas indywidualnie, jak również dla naszych ruchów i stowarzyszeń.

„Główną belką, na której wspiera się życie Kościoła, jest miłosierdzie. Wszystko w działaniu duszpasterskim Kościoła powinno zostać otulone czułością, z jaką kieruje się do wiernych; nic też z jego głoszenia i z jego świadectwa ukazanego światu nie może być pozbawione miłosierdzia. Wiarygodność Kościoła weryfikuje się na drodze miłości miłosiernej i współczującej. Kościół *żyje niewyczerpanym pragnieniem ofiaro-*

wania miłosierdzia” (z bulli ustanawiającej nadzwyczajny Jubileusz Miłosierdzia *Misericordiae vultus* nr 9).

Hasłem „Świętego Roku Miłosierdzia” zwołanego z okazji 50. rocznicy zakończenia ostatniego soboru, będą słowa „Miłosierni jak Ojciec”. Obchody „Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia” papież Franciszek zainaugurował 8 grudnia 2015 r. otwarciem „Drzwi Miłosierdzia” w Bazylice Watykańskiej, a zakończy 20 listopada 2016 r. ich zamknięciem. Papieska bulla ogłaszająca to ważne wydarzenie została odczytana na rozpoczęcie uroczystych niesporów przed Drzwiami Świętymi w Bazylice Watykańskiej.

Aby zaangażować wszystkie Kościoły lokalne w przeżywanie Jubileuszu papież zachęcił do otwarcia „Drzwi Miłosierdzia” także w katedrach, konkatedrach bądź kościołach o szczególnym znaczeniu dla danej diecezji. Papieska bulla szeroko ukazuje temat Miłosierdzia jako centralnego przesłania całego Pisma Świętego i samego Jezusa. Kościół w swej historii nie zawsze szedł drogą miłosierdzia, ulegając czasem pokusie kierowania się jedynie sprawiedliwością, która jest tylko pierwszym i niezbędnym krokiem do osiągnięcia o wiele wyższego celu. Niestety, również współczesna kultura nie ceni sobie przebaczenia. Na problem ten zwracał już uwagę papież św. Jan Paweł II w swej Encyklice „*Dives in misericordia*”. Jego nauczanie jest dziś jak nigdy dotąd aktualne i zasługuje, by podejmować je na nowo w zapowiedzianym Roku Jubileuszowym.

Szczególnym znakiem Roku Świętego jest pielgrzymka. Jej kolejne etapy wyznaczają słowa Jezusa: „Nie sądzcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; przebaczajcie, a będzie wam przebaczone” (Łk 6, 37). Papież Franciszek zachęca do wyjścia ku ludziom żyjącym na „peryferiach egzystencjalnych” stwarzanych przez współczesny świat.

„Otwórzmy oczy – apeluje papież – aby dostrzec obszary nędzy na świecie, rany tak wielu naszych braci i siostr pozabawianych godności i pocujemy się sprowokowani ich krzykiem o pomoc”.

Sporo miejsca w swojej bulli papież poświęca spowiednikom zachęcając ich, by byli „prawdziwym znakiem miłosierdzia”. Spowiednikiem nigdy się nie „jest”, ale się nim „staje”, przede wszystkim samemu poszukując przebaczenia. Ojciec Święty Franciszek zapowiedział, że w okresie Wielkiego Postu zamierza rozstać z misją „misjonarzy Miłosierdzia”. Będą nimi księża obdarzeni przez papieża władzą odpuszczania również grzechów zastrzeżonych Stolicy Apostolskiej.

Papież Franciszek zachęca biskupów do organizowania „misji ludowych” w poszczególnych diecezjach, aby wszyscy wierni mogli doświadczyć „radości przebaczenia”. W bardzo zdecydowanych słowach apeluje o nawrócenie do ludzi, którzy przez swój sposób postępowania „bardzo oddalili się od Bożej łaski”. Zwraca się szczególnie do ludzi należących do grup przestępczych, oszukujących innych czy dopuszczających się korupcji. Jubileusz może stać się dla nich wszystkich wielką okazją do nawrócenia. Rok Święty wiąże się również z możliwością uzyskania odpustu zupełnego.

Na zakończenie bulli „Misericordiae vultus” papież Franciszek pisze: „Nasza modlitwa rozciąga się również na wielu Świętych i Błogostawionych, którzy uczynili z miłosierdzia swoją misję życia. W sposób szczególny myśl kieruje się ku wielkiej apostołce miłosierdzia, świętej Faustynie Kowalskiej. Ta, która została wezwana do wejścia w głębokości Bożego miłosierdzia, niech wstawia się za nami i uzyska dla nas łaskę życia i chodzenia zawsze w świetle Bożego przebaczenia oraz w niezachwianej ufności w Jego miłość.

Rok Święty Nadzwyczajny jest zatem po to, aby w codzienności żyć miłosierdziem, które od zawsze Ojciec rozciąga nad nami. W tym Jubileuszu dajmy się Bogu zaskoczyć. On nigdy nie przestaje otwierać drzwi swojego serca, by powtarzać, że nas kocha i że chce dzielić z nami swoje życie. Kościół bardzo silnie odczuwa pilną potrzebę głoszenia miłosierdzia Boga. Życie Kościoła jest autentyczne i wiarygodne, gdy czyni z miłosierdzia swoje pełne przekonania przestanie. Kościół wie, że jego pierwszym zadaniem, przede wszystkim w takim momencie, jak obecnie, pełnym wielkich nadziei i silnych przeciwieństw, jest wprowadzenie wszystkich w wielką tajemnicę miłosierdzia Boga, kontemplując oblicze Chrystusa. Kościół jako pierwszy jest wezwany do tego, aby stał się wiernym świadkiem miłosierdzia, wyznając je i żyjąc nim jako centrum objawienia Jezusa Chrystusa. Z serca Przenajświętszej Trójcy, z nieprzeniknionej głębokości tajemnicy Boga, wytryska i nieprzerwanie płynie wielka rzeka miłosierdzia. To źródło nigdy się nie może wyczerpać, bez względu na to, jak wielu do niego przyjdzie. Za każdym razem, gdy ktoś będzie go potrzebował, będzie mógł do niego przystąpić, ponieważ miłosierdzie Boga nie ma końca. Jak są nieprzeniknione głębokości tajemnicy, którą w sobie zawiera, tak też jest niewyczerpane bogactwo, które od niej pochodzi.

W tym Roku Jubileuszowym niech Kościół stanie się echem Słowa Boga, które brzmi mocno i przekonująco jako słowo i jako gest przebaczenia, wsparcia, pomocy, miłości. Niech się nie zmęczy nigdy ofiarowaniem miłosierdzia i niech będzie zawsze cierpliwy w umacnianiu i przebaczeniu. Kościół niech się stanie głosem każdego mężczyzny i każdej kobiety, niech powtarza z ufnością i bez ustanku: „Wspomnij na miłosierdzie Twe, Panie, na łaski Twoje, co trwają od wieków” (Ps 25[24], 6).

opr. Andrzeja Siborenko, rzecznik prasowy AMM

Z ŻYCIA WSPÓLNOT JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA

DIECEZJA WŁOCŁAWSKA

Uroczystość Jubileuszowa Apostolatu Maryjnego w Warcie – 15-lecie

W dwa tygodnie, po uroczystości wrocławskich wspólnot AMM, w dniu 13 czerwca 2015 r. w piękną, słoneczną sobotę, wspominającą Niepokalane Serce NMP w Parafii Św. Mikołaja Biskupa w Warcie, przypadła uroczystość 15-lecia istnienia Apostolatu Maryjnego, czwartej naszej wspólnoty w diecezji wrocławskiej. Po zawiązaniu wszystkich grup o godz. 10.00 nastąpiło Wystawienie Najświętszego Sakramentu przez ks. kanonika Eugeniusza Budkowskiego, Proboszcza Parafii, który wspólnie z nami odmówił Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa i część radosną Różańca Świętego. Przewodnicząca AMM-pani Krystyna Sowała przedstawiła sprawozdanie z 15-letniej działalności istnienia wspólnoty. Moderator diecezjalna AMM Ewa Pluskota skierowała słowa do wspólnoty w Warcie składając gratulacje i serdeczne życzenia, przypominając także słowa śp. ks. prof. Teofila Hermana o odwadze i gorliwości, cechach, którymi Apostoł Maryjny powinien się odznaczać.

O godz. 11.30 rozpoczęła się uroczysta Najświętsza Eucharystia, której przewodniczył ks. kanonik Eugeniusz Budkowski – proboszcz parafii św. Mikołaja Biskupa w Warcie, koncelebrowana wraz z kapłanami, którzy przybyli ze swoimi wspólnotami AM na tę uroczystość: ks. Piotr Dylewski z par. Narodzenia NMP i Św. Jana Ap. i Ew. z Włocławka, ks. Rafał

Zatorski z parafii św. Piotra i Pawła z Ciechocinka. Chór Męski „Lutnia”, działający przy parafii Św. Mikołaja Biskupa w Warcie, który zawsze uczestniczy w ważnych dla parafii wydarzeniach, również tego dnia uświetnił swoim pięknym śpiewem i muzyczną oprawą Mszę Świętą. W Eucharystii uczestniczył również burmistrz miasta z delegacją. W Darze Ołtarza przybyłe wspólnoty z diecezji ofiarowały Chleb i Wino, kwiaty, przybory szkolne, medaliki. Homilię wygłosił ks. Piotr Dylewski, po której nastąpiło uroczyste przyjęcie dwóch kandydatek w poczet Apostolatu Maryjnego. Po Komunii św. moderator diecezjalna AMM wraz z Przewodniczącą panią Krystyną Sowałą w imieniu wszystkich wspólnot obecnych w świątyni i tych nieobecnych, którzy z różnych powodów nie mogli przybyć, podziękowała ks. Kanonikowi Eugeniuszowi Budkowskiemu za dar Najświętszej Eucharystii, kapłanom za obecność, za dobrą współpracę, opiekę duchową, gratulując jednocześnie wspólnocie i składając najserdeczniejsze życzenia.

Przewodnicząca Krystyna Sowała odczytała życzenia, które nadeszły od byłej moderator diecezjalnej AMM – pani Ireny Wojciechowskiej oraz od wspólnoty AM z Kowala. Ta piękna uroczystość zakończyła się agapą w bardzo radosnej atmosferze, w pobliskiej restauracji, w której kontynuowano rozmowy związane z AM. Wyłożone zostały również Kroniki, gdzie kapłani i wszyscy goście wpisywali dedykacje i składali swoje podpisy. Pragnę w imieniu wszystkich obecnych bardzo serdecznie podziękować ks. kanonikowi Eugeniuszowi Budkowskiemu, kapłanom koncelebrującym Mszę św., na ręce Przewodniczącej Wspólnoty Krystyny Sowały, wszystkim apostołkom z Warty oraz Chórowi Męskiemu za piękny śpiew. Bóg Zapłać! Nasze spotkanie, zakończyliśmy Koronką do Bożego Miłosierdzia, dziękując za lata istnienia, za żywych i zmarłych apostołów, sympatyków, za ten Dzień! Wszyscy obecni w tym

dniu, otrzymali piękne pamiątkowe pocztówki z okazji 15 lat Stowarzyszenia Cudownego Medalika w Warcie. Szczęść Boże Wszystkim! Wszystko z Niepokalaną!

*Z darem Modlitwy,
moderator diec. włocławskiej Ewa Pluskota*

DIECEZJA OPOLSKA

**Sprawozdanie z uroczystości Jubileuszu 30-lecia AMM
24 X 2015 r. – Grodków, parafia Św. Michała Archanioła
pod hasłem: „Czyńcie to czego się nauczyliście” (Flp 4, 9)**

*W ciszy wzywam Cię
chciej wysłuchać prośby mej
Matko, wierzę Ci
że Ty możesz pomóc mi.
Matko podaj dzisiaj Swoje dłonie
dzieci proszą – ratuj je.
Matko, ukaż drogę Swego Syna
Chciej pozostać nawet w mgle.
Syna, Bóg Ci dał
by z nas każdy żywot miał.
Lecz nie każdy wie,
kim jest Chrystus, czego chce.
Moc mi wiarę da,
nie potrafię ufać sam.
Wiara zbawia nas,
zasług naszych przyszedł czas.*

Tą pieśnią rozpoczęliśmy nasze spotkanie modlitwne w kościele a następnie adorowaliśmy Najświętszy Sakrament, dziękując Matce Najświętszej za otrzymane łaski przez Jej wstawiennictwo u Boga. Za przynależność do Stowarzyszenia

AMM, za całą wspólnotę i za dar Cudownego Medalika, którym się posługujemy. Cudowny Medalik dla każdego z nas jest widocznym i skutecznym znakiem obecności Pana Jezusa.

Adorację przed Najświętszym Sakramentem prowadził Duchowy Opiekun Apostolatu Maryjnego w naszej parafii ks. Jacek Piątek CM. Pod koniec adoracji została odmówiona Litania do NMP Niepokalanej Cudownego Medalika. Warto w tym miejscu podkreślić, że przed każdą uroczystością i jubileuszem odmawiana jest przez apostołów maryjnych Nowenna do Matki Bożej Cudownego Medalika, a są też i takie osoby w Apostolacie, które tę piękną modlitwę nowennową odmawiają codziennie.

Zgodnie z przygotowanym planem uroczystości wszyscy zebrani udali się procesyjnie przed kościół do figury Matki Bożej Cudownego Medalika, aby odprawić nabożeństwo różańcowe. Nadmienię, że figura Matki Bożej Niepokalanej Cudownego Medalika została poświęcona 24 maja 2015 roku przez Krajowego Dyrektora ks. Jacka Wachowiaka CM, a jej usytuowanie przed naszym kościołem zawdzięczamy byłemu proboszczowi ks. Marianowi Oleksemu CM oraz naszemu Duchowemu Opiekunowi AMM ks. Jackowi Piątkowi CM.

Nabożeństwo różańcowe poprowadził proboszcz ks. Arkadiusz Markowski CM. Odmawiając część światła Różańca Świętego, dziękowaliśmy Panu Bogu za Sakrament Chrztu św., za każdą pomoc i liczne łaski, które otrzymujemy w naszym życiu za pośrednictwem Niepokalanej, naszej duchowej Matki u Boga. Modliliśmy się za rodziców, wychowawców, za nasze rodziny, aby były Bogiem silne, by panowała w nich miłość, dobroć, radość i wzajemny szacunek. Dziękowaliśmy za Sakrament Eucharystii, w którym doświadczamy obecności Boga, jak również prosiliśmy o przemianę w nas tego, co jeszcze jest w nas słabe i złe, mając nadzieję, że przez uczest-

nictwo w szkole Maryi, przez Jej pomoc i pracę nad sobą, będziemy mogli spotkać się kiedyś w domu Ojca.

Po zakończeniu modlitwy różańcowej wróciliśmy do kościoła. Ks. proboszcz przywitał bardzo serdecznie przybyłego do naszej parafii nowego Krajowego Dyrektora Stowarzyszenia AMM w Polsce ks. Jerzego Basaja CM oraz przybyłych zaproszonych gości:

- o. Emmanuela Żaka, proboszcza parafii Matki Bożej Różańcowej z diecezji świdnickiej;
- przedstawicieli Stowarzyszenia AMM z Warszawy;
- apostołów z diecezji opolskiej (parafia Matki Bożej Bolesnej, parafia św. Elżbiety Węgierskiej i parafia św. Dominika z Nysy; sanktuarium Matki Bożej Łopatyńskiej z Wójcic; parafia św. Mikołaja (trzy grupy); parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa z Kluczborka; parafia św. Katarzyny Aleksandryjskiej ze Złotogłowic);
- wolontariuszy „Caritas” z Grodkowa;
- dziewczęta z Krucjaty Maryjnej;
- wszystkich czcicieli Matki Bożej.

W tym dniu była możliwość skorzystania z Sakramentu Pojednania. Dyżur w konfesjonale pełnił ks. Jacek Piątek CM. O godz. 11.00 została odprawiona Msza św. koncelebrowana w następujących intencjach:

- ks. Dyrektor Jerzy Basaj CM – dziękczynna za 30 lat istnienie AMM w Grodkowie,
- ks. proboszcz Arkadiusz Markowski CM – o duchowy i liczebny rozwój AMM w naszych diecezjach,
- ojciec Roger Edewon To-Ya O (werbista) – o nowe i święte powołania kapłańskie, zakonne i misyjne z naszych parafii,
- ks. proboszcz Emmanuel Żak – za chorych, cierpiących, samotnych, opuszczonych oraz za wszystkich, którzy prosili o modlitwę,

- ks. Jerzy Młynek – o światło Ducha Świętego dla Polaków w przeddzień wyborów parlamentarnych,
- ks. Zbigniew Gozliński – za rodziny naszych parafii, by były Bogiem silne.

Kazanie okolicznościowe wygłosił ks. Dyrektor. Słowa, które zostały nam przekazane jeszcze bardziej nas umocniły w tym, że należy dążyć wszelkimi siłami i modlitwą do zmiany życia naszego, naszych bliźnich, szczególnie tych, którzy żyją w ubóstwie materialnym i są zaniedbani duchowo. Maryja dała nam przez siostrę Katarzynę dar, w postaci Cudownego Medalika. Obiecała noszącym Cudowny Medalik wielkie łaski i do dzisiaj dotrzymuje słowa. Niepokalana bezustannie wstawia się za nami u Boga. Każdy z nas może zaświadczyć o Jej rozdawnictwie łask. Ks. Dyrektor w swoim kazaniu wyjaśnił, że Objawienie mówi o dwóch wymiarach misji NMP. Maryja wstawia się u Syna za zbawianą przez niego ludzkością, jak również w imieniu Syna rozdziela łaski wysłużone przez Niego. Ukazał zebrany wielką moc modlitwy wybitej na medaliku: *O Maryjo bez grzechu poczęta módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy*, którą nieustannie odmawiamy.

W czasie Mszy św. modliliśmy się również w intencji wszystkich zgromadzonych na tej uroczystości, o światło Ducha Świętego i dar Bożej miłości, by jednoczyć się z Chrystusem w Eucharystii. Każdy z nas dążył do przemiany swojego życia i bliskich. Nie zapomnieliśmy modlić się za naszych drogich zmarłych, ks. Teofila Herrmanna założyciela Apostołu Maryjnego, zmarłych księży duchowych opiekunów, Apostołów Maryjnych, sąsiadów, krewnych, przyjaciół.

Z wielką radością przyjęliśmy do grona Apostołów pięć osób, które złożyły oświadczenie o poświęceniu się i oddaniu do dyspozycji Niepokalanej. Uroczystego przyjęcia dokonał ks. Dyrektor, a są to: Suszkiewicz Władysława – Złotogłowiec,

Paralusz Marianna – Złotogłowice, Klęka Marianna – Grodków, Jurak Kazimiera – Grodków, Dębowska Agata – Grodków i Łabuz Irena – Grodków.

Po zakończeniu Mszy św. i udzielonym błogosławieństwie odmówiliśmy Anioł Pański. Modlitwę poprowadził ks. proboszcz. Następnie dziewczynki z krucjaty Maryjnej przedstawiły inscenizację o Objawieniu Matki Bożej Niepokalanej siostrze Katarzynie, przygotowaną przez opiekującą się tą grupą p. Anię Buczyńską.

Wszyscy zebrani gromkimi oklaskami nagrodzili piękny występ naszych dzieci. Ks. proboszcz podziękował za przygotowanie inscenizacji i zaprosił wszystkich zgromadzonych do domu katechetycznego na dalszą część spotkania jubileuszowego i wspólny posiłek, który przygotowały apostołki maryjne z Grodkowa. Do salki przybyło 128 osób, natomiast na Mszy św. było o wiele więcej, ponieważ wielu parafian, którzy nie należą do AMM, modlili się razem z nami w czasie dni skupienia, podczas przeprowadzanych adoracji Najświętszego Sakramentu przez Apostolat.

Pragnę dodać, że w naszym spotkaniu brały udział wszystkie zaproszone osoby. Spotkanie odbyło się w radosnej i miłej atmosferze. Wysłuchaliśmy konferencji ks. Dyrektora, który podzielił się z nami pięknymi świadectwami ze swojego życia, z pobytu w innych diecezjach z okazji uroczystości jubileuszowych. Wielu apostołów i zaproszonych gości przekazywało swoje świadectwa, w których Matka Najświętsza sprawy ludzkie wzięta w swoje dłonie. Każda z tych osób z wielkim wzruszeniem opowiadała o doznanych łaskach od Boga za wstawiennictwem Maryi.

Pod koniec spotkania zaśpiewaliśmy księdzu Dyrektorowi naszą ulubioną pieśń „Tyś Maryjo tak wysoko”, natomiast wszyscy obecni otrzymali „dar serca”, tj. serduszko z Cudow-

nym Medalikiem, wykonane przez moją bratanicę Kamilkę (bardzo chorą na stwardnienie rozsiane) wraz z listem Pana Boga z Pisma Świętego (Iz 43, 1-7):

*Ale teraz tak mówi Pan,
Stworzyciel twój,
i Twórca twój, o...
Nie lękaj się, bo cię wykupiłem,
wezwałem cię po imieniu, tyś moim!
Gdy pójdziesz przez wody, Ja będę z tobą,
i gdy przez rzeki, nie zatopią ciebie.
Gdy pójdziesz przez ogień, nie spalisz się,
i nie strawi cię płomień.
Albowiem Ja jestem Pan, twój Bóg,
Święty, Izraela, twój Zbawca.
Daję Egipt jako twój okup,
Kusz i Sabę w zamian za ciebie.
Ponieważ drogi jesteś w moich oczach,
nabrałeś wartości i Ja cię miłuję,
przeto daję ludzi za ciebie
i narody za życie twoje.
Nie lękaj się, bo jestem z tobą.
Przywiodę ze wschodu twe plemię
i z Zachodu cię pozbięram.
Północy powiem: „Oddaj!”
i Południowi: „Nie zatrzymuj!”.
Przywieź moich synów z daleka
i córki moje z krańców ziemi.
Wszystkich, którzy noszą me imię
i których stworzyłem dla mojej chwały,
uksztaltowałem ich i moim są dziełem.*

Ponadto wszyscy zgromadzeni przewodniczący Stowarzyszenia AMM z diecezji świdnickiej i opolskiej, otrzymali różańce na pamiątkę tej uroczystości. Ze szczególnym podziękowaniem zwrócono się do ks. Dyrektora, ks. Proboszcza i wszystkich kapłanów, którym wręczono symboliczne bukiety kwiatów, zapewniając o ciągłej modlitwie. Podziękowaniom nie było końca. Dziękowano wszystkim za wszystko, aby kogoś nie pominąć.

Na zakończenie odśpiewano „Życzymy, życzymy...”. Dzień wspólnej modlitwy i wspólnego przebywania upłynął bardzo szybko. Został zakończony Koronką do Bożego Miłosierdzia, którą odmawialiśmy w intencji zatwardziałyh grzeszników, o ich nawrócenie. Ks. Dyrektor podziękował wszystkim udzielając Bożego Błogostawieństwa. I tak się zakończyła I część wspólnego przebywania czcicieli Matki Bożej z naszym Ojcem Dyrektorem ks. Jerzym Basajem CM.

Pragnę dodać, że w czasie spotkania w salce katechetycznej został odczytany list Krajowej Moderator Małgorzaty Marii Daszczyszak, która nie mogła skorzystać z naszego zaproszenia. W liście zapewniła nas, że nie może być z nami fizycznie, ale jest duchowo. Dziękując za zaproszenie przekazała nam swoje gratulacje, za co jesteśmy wdzięczni.

O godz. 18.00 w sobotę rozpoczęliśmy uroczystości związane z tzw. Niedzielą Maryjną, która ma za zadanie ożywić w sobie i rozwijać wokół siebie prawdziwe nabożeństwo do Matki Bożej, jak również naśladować Ją w naszym codziennym życiu. Jestem przekonana, że słowa Ojca Dyrektora skierowane do nas wszystkich i innych parafian oraz Cudowne Medaliki, które parafianie otrzymali po każdej Mszy św. wraz z folderem, pozwolą każdemu z nas przeanalizować swoje życie i zastanowić się jak ono wygląda. Jakie jest życie w naszych rodzinach. Pamiętamy, że modlitwa za pośrednictwem

Najświętszej Rodzicielki, ochroni i pozwoli otrzymać te łaski, o które do dnia dzisiejszego niektórzy nie prosili.

Wiemy, że w dzisiejszym świecie wielu ludzi nie ma pracy, ciężko im się żyje, mają trudności w wierze, nie potrafią sobie sami pomóc. Maryja daje nam apostołom Cudowny Medalik i tą piękną modlitwę, którą proponuje się odmawiać i ufać w Jej pośrednictwo u Boga, a także modlitwę różańcową, w której jest moc i siła do przezwyciężania różnych trudności w wierze, nadziei i miłości. Ponadto Ojciec Dyrektor na końcu Mszy św. zachęcał zebranych do zaopatrzenia się w materiały dotyczące objawień i świadectw łask otrzymanych przez wielu ludzi, ufających bezgranicznie Maryi.

W przedśmionku kościoła rozprowadzałyśmy modlitewniki, różańce, kalendarze itp. Przed kościołem natomiast, apostołki częstowały parafian ciastem, upieczonym na okoliczność przeżywania Niedzieli Maryjnej w naszej parafii. Pragnę zaznaczyć, że w Niedzieli Maryjnej uczestniczyli apostołowie z Warszawy (Lidia i Tadeusz) za co jesteśmy im bardzo wdzięczni.

Informuję także, iż w niedzielę 15 XI 2015 r., tak jak co roku, dzieci przygotowujące się do I Komunii Św., na prośbę księdza Zbigniewa Goślińskiego, otrzymały niebieskie Cudowne Medaliki wraz z folderkiem. Cudowne Medaliki przewiązane niebieską wstążeczką, w ilości 100 sztuk przygotowała apostołka Kazimiera Żytkiewicz, które rozdawałyśmy na Mszy św. o godzinie 11.30. Tę Mszę św. odprawił nasz opiekun ks. Jacek Piątek CM. Ponadto w dniu 27 XI 2015 r. w piątek, w święto Niepokalanej Cudownego Medalika (w naszym parafialnym kościele) oraz 28 XI 2015 R. w sobotę (w kaplicy św. Krzyża) były rozdawane Cudowne Medaliki. Apostołki Maryjne będą rozprowadzały materiały dotyczące Stowarzyszenia Apostolatu Maryjnego. Wszystko z Niepokalaną!

moderator diecezji opolskiej, Helena Balcerek

DIECEZJA RADOMSKA

Stowarzyszenie Apostolatu Cudownego Medalika w Skarżysku Kościelnym. Sprawozdanie na okoliczność Jubileuszu 20-lecia AMM

Apostolat Maryjny w naszej parafii został założony 3 grudnia 1995 r. przez moderator diecezjalną Zofię Miernik, jej z-cę Wiesławę Chyb oraz siostrę Marię Bielawską ze Zgromadzenia Służebnic Jezusa w Eucharystii, za aprobatą ówczesnego proboszcza, śp. ks. Kan. Stanisława Lachtary. Na spotkaniu założycielskim było 21 osób. Po Mszy św. wybrano Radę w składzie: przewodnicząca - Urszula Śrębowata, z-ca – Julia Grzyb, sekretarz – Anna Półtorak (zm. w 1999 r.). Od roku 1999 sekretarzem jest Joanna Sarzyńska, a skarbnikiem i z-cą – Wanda Sułek. Obecnie stowarzyszenie liczy 29 osób, z czego 18 czynnie uczestniczy w spotkaniach; pozostałe – to osoby chore, w starszym wieku, chętnie uczestniczące w modlitwach w domu. Od początku istnienia AMM zmarło 13 osób. Pierwszym opiekunem grupy parafialnej był ks. kan. S. Lachtara, a obecnym jest proboszcz ks. Marian Czajkowski.

Niezmiennie od 20 lat członkowie spotykają się 27. dnia miesiąca, realizując zalecenia ks. prof. Teofila Herrmanna, odnowiciela AMM w Polsce oraz wytyczne obecnego Zarządu. W każdą rocznicę objawień s. Katarzynie Labouré (w tym roku 185. rocznica) odmawiamy Nowennę do Niepokalanej Cudownego Medalika, którą kończymy 26 listopada. Po Mszy św. rozdajemy medaliki. Intencje mszalne i modlitwę wiernych przygotowują ap. maryjni. Uczestniczą oni czynnie w Eucharystii, czytając lekcję, modlitwę wiernych i modlitwę po Komunii św. oraz przynosząc dary ołtarza i śpiewając pieśni. Podstawową naszą postugą jest modlitwa, którą obejmujemy Ojca św., ks. Dyrektora Krajowego i jego Radę oraz ka-

planów. Modlimy się o pokój na świecie, za prześladowanych chrześcijan, za solenizantki miesiąca, za chorych, za dzieci i młodzież, za siostry eucharystki w rocznicę święta ich Założyciela bł. Jerzego Matulewicza, za chorych, za zmarłe apostołki maryjne i zmarłych z naszych rodzin.

Po Mszy św. udawałyśmy się, za przyzwoleniem ks. proboszcza do pomieszczenia na plebanii, a ostatnio spotykamy się w utworzonej i wyremontowanej przez niego sali, oddanej na potrzeby parafialnych grup modlitewnych. W spotkaniach uczestniczy ks. Opiekun duchowy oraz siostra eucharystka, która przedstawia nam perykopy biblijne i komentuje je. Od początku posługiwały apostołskiej wspólnoty: s. Maria Bielawska, s. Grażyna Błach, s. Elżbieta Twaróg, s. Hanna Murawska, s. Kazimiera Marczak, s. Magdalena Odolańska, a obecnie – s. Maria Górka. Wielką przyjaźnią otaczamy s. Łucję Mamińską, która prowadziła z nami Rodzinę Różańcową.

Wykłady mariologiczne, ubogacające nas w poznawaniu wielkości i piękna Niepokalanej, przekazuje nam od 20 lat niestrudzona lektorka, Wiesława Chyb z parafii ojców franciszkanów ze Skarżyska-Kamiennej.

Na miarę możliwości uczestniczymy w życiu parafialnym. Roznosimy opłatki i świece wigilijne, uczestniczymy w roratach, adorujemy Pana Jezusa i Św. Rodzinę w bożonarodzeniowym Żłóbku, a w okresie pasyjnym – prowadzimy adorację przy Grobie Pańskim. Uczestniczymy w Gorzkich Żalach. Włączamy się w prowadzenie rozważań Drogi Krzyżowej. Bierzymy czynny udział w nabożeństwach majowych, czerwcowych i procesjach fatimskich. Przygotowujemy i ubieramy ołtarze oraz uczestniczymy w procesji Bożego Ciała. Przygotowujemy i sprzedajemy wypieki i inne wyroby kulinarne na doroczne festyny rodzinne, a uzyskane fundusze przekazujemy na cele parafii. W październiku włączamy się w prowadzenie

nie modlitwy różańcowej. W Uroczystość Wszystkich Świętych kwestujemy na cmentarzu parafialnym. W każdą środę adorujemy Najświętszy Sakrament. Praktykujemy pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca. Na tablicy przy kościele mamy podarowany kącik, w którym zamieszczamy informacje z działań Apostolatu Maryjnego, aktualne wiadomości i programy na każdy miesiąc. Z radością uczestniczymy w spotkaniach opłatkowych z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz w spotkaniach wielkanocnych, na które zapraszamy księży. Spotkałiśmy się również z Ks. Biskupem wizytującym naszą parafię. Chętnie bierzemy udział w rekolekcjach Odnowy w Duchu Świętym, a duża grupa apostołek spotyka się w tej formacji co tydzień. Wśród nas są osoby należące do tzw. „Margaretek”, modlących się w intencji kapłanów oraz podejmujące Duchową Adopcję Dziecka Poczętego.

Zgodnie z zaleceniami Dyrektora Krajowego i jego rady, podstawowym celem naszej posługi jest szerzenie kultu Niepokalanej poprzez rozpowszechnianie Cudownego Medalika. Czynimy to, przekazując medalik różnym osobom, mówiąc słowa Maryi: „Wszyscy, którzy go nosić będą, dostąpią wielkich łask. Tych, którzy Mnie ufają, otoczę szczególną opieką”, a także wspomagając duchowo lub materialnie potrzebujących, zwłaszcza chorych, samotnych, cierpiących oraz biedną młodzież. Pamiętamy też o ofiarach pieniężnych na rzecz Centralnego Ośrodka Apostolatu Maryjnego.

Kontaktujemy się z sąsiednimi parafiami, wymieniamy doświadczenia z tamtejszymi, apostołkami maryjnymi, dzielimy się obserwacjami. Wspólnie zorganizowaliśmy pielgrzymki do sanktuariów maryjnych; w Skarżysku – Kamiennej, w Kałkowie-Godowie, w Czarnej koło Końskich, w Licheńniu i Sokółce. Byliśmy również na dorocznych pielgrzymkach na Jasnej Górze. Odwiedziliśmy sąsiednią parafię w Lipowym

Polu, gdzie przy pomocy z-cy moderator diecezjalnej W. Chyb oraz naszej ap. Wandy Sułek, założyłyśmy nową grupę; na drugie spotkanie przyjechała do niej moderator Z. Miernik. W celu szerszego dotarcia do ludzi z kultem Niepokalanej, planujemy częściej rozdawać medaliki i obrazki z opisem objawień, np. po Mszach Świątych w niektóre niedziele i święta.

Przewodnicząca jest w stałym kontakcie z moderator diecezjalną. Przekazywane przez nią informacje i zalecenia Dyrektora Krajowego są realizowane na bieżąco. W realizację zadań angażuje się zarówno Rada AMM jak i wszystkie członkinie. Nasze zaangażowanie i poświęcenie nie nazywamy działalnością, ale próbą wspólnego przeżywania wiary. Podążamy za głosem Niepokalanej i chcemy czynić to, czego Ona pragnęła, objawiając się św. Katarzynie Labouré i prosząc ją o wybite medalika, który symbolizuje miłość Jezusa i Maryi. Nosimy go z odwagą i czcią, a innym powierzamy, aby Serce Jezusa i Niepokalanej Maryi królowało w sercach innych ludzi. Jesteśmy świadome, że efekty naszych postug są uzależnione od Tej, która jest Pośredniczką łask. Dziękujemy Bogu przez Niepokalaną za wszelkie dobro, jakie sływa na nas, na nasze rodziny, na całą parafię i wszystkich pracujących na rzecz szerzenia kultu NM Panny. Wszystko z Niepokalaną!

Skarżysko Kościelne, 5 grudnia 2015 r.

Przewodnicząca AMM U. Śrębowata

Sprawozdanie z działalności AMM w Parafii NP NMP w Skarżysku-Kamiennej w roku 2015

Parafialna grupa Apostolatu Maryjnego, która powstała w 1991 r. współpracowała w minionym roku z aktualnym proboszczem, O. mgr. Rafałem Kołodziejskim OFMConv, pod opieką duchową O. dr. Grzegorza Guta OFMConv., komentującego perykopy biblijne na spotkaniach, a także pod kierownic-

twem przewodniczącej ap. Marii Stachoń oraz jej zastępczyni i kronikarki zarazem – ap. Izabeli Sadzy, przy wsparciu prelegentki od spraw mariologii – mgr Wiesławy Chyb.

Utrzymana została tradycja dwóch spotkań miesięcznych: w drugą niedzielę każdego miesiąca [spotkanie modlitewno-formacyjne] oraz 27-go dnia miesiąca – Msza św. z czynnym udziałem apostołek maryjnych [czytania lekcji, modlitwy wiernych, pieśni, dziękczynienie po Komunii Św.], ale bez udziału Księdza opiekuna.

Spotkania formacyjne przebiegają według przyjętych zasad, zgodnie z wytycznymi zawartymi w „Przewodniku AMM” i „Podręczniku dla AMM”... Omawiane są też sugestie, zadania, informacje przekazywane przez moderator diecezjalną mgr Z. Miernik, z którą utrzymujemy systematyczny kontakt. Motorem wszelkich działań jest osoba przewodniczącej, organizującej modlitwy na spotkaniach i w kościele, np. różaniec przed każdą Mszą św. w intencjach Kościoła i świata, uczestnictwo sprawniejszych osób w adoracjach, uroczystościach parafialnych. Kładzie ona nacisk na sprawy modlitewne, gdyż stanowimy grupę „wiekowych” apostołek maryjnych i nie jesteśmy w stanie pracować jak dawniej fizycznie na rzecz parafii. Ap. Maria zainicjowała dziewięciomiesięczną Nowennę do Matki Bożej Cudownego Medalika z okazji zbliżającego się jubileuszu 25-lecia AMM (czerwiec 2016). Odwiedza starsze apostołki maryjne, rozdaje im biuletyny stowarzyszenia, dobre lektury, perykopy biblijne na każdy miesiąc, które wypisuje na komputerze i drukuje od wielu lat mgr Zbigniew Chyb, emerytowany dyrektor LO. Przewodnicząca zachęca osoby samotne i chore do modlitwy, do spowiedzi i przyjęcia sakramentów świętych, a jedną z nich przywozi czasem do kościoła na wózku inwalidzkim, sprawiając jej tym niezmierną radość. Współpracuje z osobami mło-

dymi należącymi do innych grup parafialnych w organizowaniu paczek na święta dla rodzin w potrzebie oraz spotkania opłatkowego czy wielkanocnego. Pomaga w robieniu zakupów i leków. Inne apostołki również podejmują dzieła miłosierdzia względem chorych w szpitalach i domach. Apostołują tam Cudownym Medalikiem, podobnie jak w rodzinach.

W każdy czwartek grupa AMM adoruje Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Adoracje odbywają się też w okresie świątecznym przy Żłóbku Jezusa i przy Chrystusowym Grobie. Wiele z nas odmawia indywidualne nowenny i litanie, uczestniczy w nabożeństwach pasyjnych, rekolekcjach, roratach, w nabożeństwach majowych, czerwcowych, październikowych, procesjach fatimskich (każdego 13. dnia miesiąca, od maja do października), w nowennach ku czci NP NMP, Niepokalanej Cudownego Medalika, św. Antoniego, św. Franciszka, w pierwszo-sobotnich Apelach Jasnogórskich organizowanych w kościele parafialnym w intencji czuwania przy umierających, w „Wieczorach Chwały” (jeden raz w miesiącu), jak co roku – w Procesji Zawierzenia Matce Bożej Ostrobramskiej Skarżyska – Kamiennej oraz we Mszy św. dziękczynnej w Bazylice Mniejszej w naszym mieście. Przeżywaliśmy piękne uroczystości z okazji przyjęcia do parafii relikwii bł. Anieli Salawy i z okazji beatyfikacji franciszkańskich męczenników z Peru: O. Michała Tomaszka i O. Zbigniewa Strzałkowskiego.

Delegacja naszej grupy uczestniczyła w dwóch jubileuszach 20-lecia zaprzyjaźnionych grup: W Pionkach i w Skarżysku Kościelnym. Grupowe i indywidualne modlitwy apostołek maryjnych to także codzienny różaniec w intencjach Kościoła, Ojczyzny, pokoju na świecie, kapłanów, rodzin, chorych, niewierzących, Rady Krajowej AMM, misji, misjonarzy i misjonarki, dzieci i młodzieży i innych. Dopetnia tę modlitwę

Msza św. oraz czytanie Pisma Świętego, odmawianie naszego brewiarza, Koronka do Bożego Miłosierdzia i Koronka Pokoju w intencji kapłanów. Mamy z inicjatywy ap. W. Chyb 14 grup „Margaretek” kapłańskich. W gablocie zawieszanej w krużganku kościoła ap. M. Stachoń zamieszcza wraz z ap. Izabelą Sadzą bieżące informacje i comiesięczne perykopy biblijne. Osobiście zamawia Msze św. w różnych intencjach: za rodziny, za kapłanów (we wtorki), za misje i misjonarzy (w środy), za zmarłych kapłanów, o nawrócenie grzeszników itd. Na tym polu też istnieje współpraca z Rycerstwem Niepokalanej, z grupą „Mamry”, z Odnową w Duchu Świętym. W Jubileuszowym Roku Miłosierdzia ap. maryjne otwierają się na nowe wyzwania i przygotowują się do 25-lecia.

Na Boże Ciało jeden ołtarz był udekorowany przez Apostolat Maryjny. Nasza grupa kontynuowała wsparcie finansowe dla potrzebujących, na zakup paczek świątecznych, złożyła ofiarę na misje w Afryce, na cele Apostolatu Maryjnego, na Radio Maryja, na potrzeby świetlicy środowiskowej, na przygotowanie Wigilii dla ubogich, na utrzymanie diecezjalnej strony internetowej. Dziękujemy Panu Bogu i Niepokalanej za wszystkie otrzymane łaski, dzięki którym możemy działać na rzecz bliźnich po znakiem Maryi. Wszystko z Niepokalaną!

Ap. Wiesława Chyb

Moderator diecezjalna dziękuje za piękną, systematyczną, samodzielną pracę grupy, której Zarząd najbardziej wymaga od siebie, podejmuje niełatwe zadania, mierzy się z niezrozumieniem środowiska, ale wiernie trwa przy Bogu i Niepokalanej. Szczęść Wam Boże!

Z. Miernik

Redakcja Biuletynu w tym miejscu pragnie przeprosić za błąd w sprawozdaniu, które ukazało się w nr. 42. Zdanie Z. Miernik powinno brzmieć: **Przypomniała zarazem o... adoracjach Najświętszego Sakramentu w Sanktuarium Matki Bożej Miłosierdzia w Skarżysku-**

Kamiennej... a nie jak napisaliśmy w Skarżysku Kamiennym. Autorkę sprawozdania, mieszkańców i członków Apostolatu Maryjnego ze **Skarżyska-Kamiennej**, gorąco przepraszamy.

W imieniu zespołu redakcyjnego, Małgorzata Daszczyszak

DIECEZJA WARSZAWSKA

30-lecie Apostolatu Maryjnego w parafii Świętego Krzyża w Warszawie

W pierwszą niedzielę Adwentu 29 listopada br. obchodziliśmy jubileusz 30-lecia Apostolatu Maryjnego w parafii Świętego Krzyża. Uroczystą Mszę św. z tej okazji celebrowali w bazylice świętokrzyskiej trzej księża: ks. Jerzy Basaj CM – Dyrektor Krajowy AM, ks. Piotr Rutkowski CM – opiekun Grupy Świętokrzyskiej AM i ksiądz proboszcz parafii Św. Krzyża – ks. Robert Berdychowski. Ks. Jerzy Basaj CM, który przewodniczył liturgii, wygłosił piękną homilię. Mówił o Niepokalanej, która za pomocą Cudownego Medalika wzywa nas do dawania świadectwa życia. Jej apostołowie są zaproszeni do pomocy Bożej Matce w zbawianiu świata. Jezus chce udzielać obficie swoich łask przez ręce Niepokalanej. Chrystus działa przez ludzi i zaprasza do współpracy apostołów, albowiem „wiele jest serc, które czekają na Ewangelię” (pieśń). Jezus zaprasza nas, abyśmy Dobrą Nowinę nieśli siostronom i braciom każdego dnia! Wszystko to możemy czynić przez Niepokalaną! Celebrans wspomniał też Grupę Świętokrzyską AM, która w ciągu tych 30 lat starała się dawać świadectwo i apostołować przy pomocy Cudownego Medalika.

Po Mszy św. udaliśmy się na agapę, która była pięknie przygotowana przez miejscową Wspólnotę AM. Przybyło na nią 30 osób, choć spodziewaliśmy się większej liczby gości.

Trzej Księża zajęli miejsca przy stole prezydyjnym. Ks. Dyrektor Jerzy Basaj CM wygłosił uroczystą mowę witając wszystkich gości z różnych Wspólnot diecezji warszawskiej i warszawsko-praskiej. Cieszyliśmy się obecnością moderatora diecezjalnego Janiny Stokowskiej ze współpracownikami, jak również przedstawicieli diecezji warszawsko-praskiej z rzecznikiem Andrzejem Siborenko z małżonką.

Następnie głos zabrał ks. Piotr Rutkowski CM – opiekun Grupy Świętokrzyskiej. Wyraził radość z obecności drogich gości i zaprosił do spożywania słodkich pyszności, które były na stole. Atmosfera spotkania była bardzo serdeczna i rodzinna. Chwilami przypominała Wigilię. Potrzebne są takie Jubileusze, by umacniać się w wierze i dawaniu świadectw. Takie było zdanie wszystkich uczestników. Swoją radość z tego spotkania wyraził również ks. Prob. Robert Berdychowski CM. Były także inne przemówienia, jak Andrzeja Siborenko czy Jerzego Siemińskiego – przewodniczącego miejscowej Wspólnoty. Spotkanie zakończyło się odmówieniem koronki do Bożego Miłosierdzia, w której polecaliśmy wszystkie intencje, także naszych bliskich zmarłych. Chętnie pozostalibyśmy dłużej, ale niektórzy z nas mieszkają daleko, więc żegnaliśmy się serdecznie naszym zawołaniem: *Wszystko z Niepokalaną!*

Jerzy Siemiński, przewodniczący

DIECEZJA KIELECKA

Działalność Apostolatu Maryjnego w parafii św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Kielcach

Apostolat Maryjny w naszej parafii został założony przez moderatora diecezjalną p. Halinę Pilewską w listopadzie 1999 r. Na chwilę obecną nasza wspólnota liczy 32 osoby. Te nasze

apostołki to prawdziwe pszczołki Boże w przedziale wiekowym od 45 do 92 lat. 92 letnia p. Bronia to nasz prawdziwy skarb. Osoba z doskonałą pamięcią, niezwykle rzetelna, do Apostolatu należy od dnia jego założenia, a niezależnie od tego jest wciąż żywą różą w różańcu już od 65 lat. Równa w tym roku rocznica.

Ja znalazłam się w grupie osób tej wspólnoty w dniu wyjątkowym – 9 września 2003 r., było to mianowicie diecezjalne spotkanie AM w par. św. Jana Chrzciciela w Kielcach z bp. Marianem Florczykiem, ale też data odejścia do Domu Ojca krajowego założyciela AM ks. prof. Teofila Herrmanna CM.

Uroczystość i nastrój koncelebrowanej Mszy św. był wyjątkowo podniosły – czułam, że jest tak blisko Matki Bożej, że bez wahania zapisałam się w szeregi członków tej wspólnoty maryjnej grupy modlitewnej. Od przeszło 11 lat jestem jej przewodniczącą. Dla mnie, osoby która wcześniej nie należała do żadnej grupy modlitewnej przy parafii, jest to najprawdziwsza Szkoła Maryi. Szkoła, bez której nie można żyć, szkoła, która nieustannie kształci, pociąga i porywa. Tu właśnie w Apostolacie dowiedziałam się, że modlitwa nawet najbardziej gorliwa, powinna być poparta czynami – coś w rodzaju wolontariatu. Toteż pomału, drobnymi kroczkami zaczęliśmy przymierzać się i realizować różne czyny apostołskie, które wcześniej podejmowaliśmy na comiesięcznym spotkaniu.

Rozpoczęliśmy od zamawiania Mszy św. co miesiąc przed spotkaniem. Po pewnym czasie, włączyliśmy się do udziału w liturgii Mszy św. przez czytanie, śpiew i opracowanie intencji na każdą naszą liturgię.

Pewnego razu w nocy, obudziłam się i usłyszałam głos Pana Jezusa: „w więzieniu byłem, a nie odwiedziliście mnie”. Słowa te były inspiracją do podjęcia się niezbyt łatwego zadania. Nawiązałam kontakt z ks. kapłanem – salezjaninem

postępującym w kieleckim Zakładzie Karnym i w kilka osób udaliśmy się z dobrym słowem i chęcią wspólną z osadzonymi modlitwy do ich kaplicy. Muszę powiedzieć, że było ciężko. Byliśmy bowiem pierwszą grupą świecką, która odważyła się przekroczyć mury więzienia. Kaplica dopiero co powstała, osadzeni byli groźni, niereformowalni, ale ks. Kapelan uprzedził nas, że może być ciężko i było. Ja przed Błogostawieństwem zabrałam głos – oni mnie wyśmiali, tupali nogami, przynieśliśmy im prasę katolicką – rzucali nią, bili się gazetami, horror. W tym dniu w kaplicy więziennej pod wezwaniem św. Barbary były trzy Msze św.. Po każdej Mszy św. zabierałam głos, ale już ściskając w dłoni Cudowny Medalik i prosząc Maryję, bym dała radę. Było coraz lepiej. Po zakończeniu modlitwy wspólnej odmówiliśmy dziesiątkę różańca po czym rozdawaliśmy im pozyskaną prasę katolicką z różnych źródeł, obrazki z Matką Bożą Niepokalaną i Cudowny Medalik.

Pewnego razu dowiedzieliśmy się od ks. kapelana, że więźniowie potrzebują duże ilości nakrętek plastikowych. No i maszyna ruszyła. W ten „nakrętkowy” czyn została włączona nasza diecezja. Koordynatorem była nasza Wspólnota. Paczki z nakrętkami były składowane u mnie w mieszkaniu i w naszej salce katechetycznej, a moja rodzina zajmowała się transportem do ks. kapelana parafii, tj. do kościoła Św. Krzyża. Ks. kapelan natomiast woził ten transport do Warszawy, gdzie nakrętki po przerobieniu na surowiec wtórny wracały do Kielc do Zakładu Karnego. Na zajęciach więźniowie wykonywali różańce z koralików, które były pozyskane z nakrętek. Robili tego ogromne ilości. Pakowane były w kartony i wysyłane do naszych rodaków na wschód. Dużo osób zaangażowało się w to dzieło z diecezji i bardzo chętnie zbierali nakrętki i tak się to kręciło około siedmiu lat.

W międzyczasie zajęliśmy się przydrożną figurką z krzyżem i Matką Bożą, która liczy około 130 lat. Była bardzo zaniedbana. Zakupiliśmy farby olejne i odnowiliśmy ogrodzenie. Teren wysprzątailiśmy i przynosimy świeże kwiaty oraz zapalamy znicze. Po roku czasu ponownie zakupiliśmy farby: złotą by pomalować Pana Jezusa i srebrną na napis INRI i czarną na metalowy krzyż. Od siedmiu lat pod figurką w miesiącu maju organizujemy majówkę, której przewodniczy kapłan prowadząc śpiew, litanie do Matki Bożej i modlitwę różańcową. Okoliczni mieszkańcy chętnie uczestniczą w tym modlitewnym spotkaniu wraz z całym rodzinami. Trasą koło tej figurki idzie piesza pielgrzymka diecezjalna na Jasną Górę. W tym dniu pięknie ubieramy figurkę w girlandy z kwiatów i stawiamy moc światełek. Cały rok figurka jest pod naszą opieką.

Kolejnym naszym czynem było zafundowanie jednemu dziecku z licznej rodziny, obiadu na cały rok w stołówce szkolnej. Na naszym osiedlu mieszka w bloku rodzina, która ma 14 dzieci. Mama nie pracuje, bo dziecko jest niepełnosprawne i wymaga ciągłej opieki. Ustaliliśmy więc na spotkaniu, że zanieśliśmy im na święta żywność. Kupiliśmy kilka kurczaków, owoce, wędliny, sery, materiały piśmienne i nowe ubranka. Dzieci skakały z radości, a i nam się buziaki od nich trafiły. Kolejnym ważnym czynem apostolskim było zakupienie farb i wymalowanie przez członków naszej wspólnoty dwóch salek katechetycznych i kaplicy.

Będąc na pielgrzymce w Sanktuarium w Pacanowie dowiedzieliśmy się od ks. proboszcza, że w pobliżu kościoła mieszkają siostry tzw. Duchaczki, które prowadzą Dom Dziecka i mają problemy finansowe. Przez kilkanaście miesięcy jeździliśmy do nich i zawoziliśmy dzieciom ubranka, materiały piśmienne, słodczyce, środki czystości, nawet nową pralkę auto-

matyczną; czasami też wspomagaliśmy gotówką. Po dwóch latach przeniesiono dzieci do innego miejsca zamieszkania.

W listopadzie ubiegłego roku zorganizowaliśmy u nas w parafii uroczyste spotkanie diecezjalne z okazji 15-lecia naszej wspólnoty. Zaprosiliśmy Dyrektora Krajowego Apostolatu ks. Jacka Wachowiaka CM, dwunastu Księży opiekunów z innych parafii, ks. kapelana Zakładu Karnego w Kielcach, diecezjalnego moderatora Apostolatu ks. Jerzego Koronę, panią moderator diecezji kieleckiej Halinę Pilewską. Łącznie było ponad 80 osób. Dla parafii z tej okazji zafundowaliśmy olejny obraz ze św. Janem Pawłem II, który podczas Mszy św. nieśliśmy z darami. W czasie tej uroczystej Mszy św. apostołki z naszego Apostolatu par. św. Stanisława złożyły uroczyste przyrzeczenie objęcia modlitwą Margaretkową ks. dyr. Jacka Wachowiaka.

Po jubileuszowej Mszy Św. zaprosiliśmy wszystkich gości do zdjęcia wspólnego z kapłanami i gospodarzem tego spotkania proboszczem naszej parafii ks. Prałatem Marianem Janusem. Następnie przeszliśmy wszyscy do kaplicy sąsiadującej z kościołem, gdzie został postawiony obraz ze św. Janem Pawłem II obok sztandaru diecezjalnego Apostolatu Maryjnego. Hasłem spotkania były słowa wszystkim znane: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Hasło to pięknie wykonane z kolorowych liter otrzymaliśmy w darze od ks. kapelana Zakładu Karnego w Kielcach. Stoły w kaplicy ustawione, nakryte białymi obrusami, uzupełnione świecami i stroikami. Spotkanie rozpoczęłam od przywitania gości, podziękowałam wszystkim za przyjęcie zaproszenia. Konferencję wygłosił ks. Jacek Wachowiak, później dwie przewodniczące dały świadectwo swojej działalności, głos także zabrał ks. kapelan Zakładu Karnego, który dziękował nam za modlitwy z osadzonymi, wspiera-

nie ich dobrym słowem i dawanie im nadziei na lepsze jutro, za przynoszenie im prasy katolickiej, Cudownych Medalików, różańców, obrazków, ksiązek katolickich i modlitewników.

Rozmowy i konferencje przeplatane były śpiewem. Na zakończenie moderator diecezjalna podsumowała 15-letnią działalność naszej wspólnoty i podarowała upominki. Przyszła kolej na „strogonowa” gorące danie, ciasta przepyszne przez nas pieczone, kawę, herbatę i wspólne zdjęcia. Po zakończeniu uroczystości przy pożegnaniu nasi goście otrzymali drobne upominki.

Uroczystość jubileuszowa miała miejsce w sobotę, na drugi dzień była Niedziela Maryjna w Sanktuarium Św. Józefa Robotnika w Kielcach. Jest to największa parafia naszej diecezji licząca około 24.000 parafian. Ks. dyrektor w tą niedzielę na ośmiu Mszach św. z naszym licznym oddziałem wygłosił homilię i rozdał 14.000 Cudownych Medalików. Ten dzień 16 listopada ubiegłego roku był bardzo owocny dla Apostolatu naszej diecezji i dla ks. Dyrektora.

Upoważniona przez moderator diecezjalną p. Halinę Pilewską zorganizowałam w kaplicy Domu dla Niepełnosprawnych w Piekoszowie rekolekcje diecezjalne głoszone przez ks. dr. Jana Jagiełkę. Uczestniczyło w nich ponad 120 osób. Natomiast 5 października zorganizowałam w Piekoszowie jesienne spotkanie diecezjalne z udziałem ks. bpa Mariana Florczyka i 14 księżmi opiekunami AM w parafiach. Apostołowie i Apostołki uczestniczyli w liturgii Mszy św., która ubogacona była procesją z darami. W tej uroczystej Mszy św. uczestniczyło ponad 250 osób. Później były świadectwa, przewodniczącej z parafii Ćmielów i apostoła Antoniego Jagielskiego z Kielc. Apostoła zaś z Samsonowa wyświetlił nam krótkometrażowy film o objawieniach MB z Medjugorie. Po tej części spotkania udaliśmy się na drogę krzyżową, gdzie stały pięknie rzeźbione

figury, 4 m wysokości. Drogę krzyżową prowadził kapłan z par. bł. Hiacynty i Franciszka z Kielc przeplatając modlitwy śpiewem a uczestnicy z 16 parafii czytali rozważania.

Po drodze krzyżowej był skromny posiłek, a następnie Koronka do Bożego Miłosierdzia i kapłańskie błogostawieństwo zakończyło spotkanie.

Z Zakładem Karnym jesteśmy w stałym kontakcie, poszukujemy nadal prasę katolicką z różnych źródeł i przekazujemy osadzonemu. Najwięcej otrzymujemy jej od ks. bpa Mariana Florczyka i redakcji „Niedziela” filii kieleckiej. W tym roku ks. Tomasz Siemieniec – redaktor odpowiedzialny wytypował mnie do wzięcia udziału w dniu 19 września w krajowej pielgrzymce redaktorów „Niedzieli” na Jasną Górę do Częstochowy, gdzie jako laureat uczestniczyłam w uroczystości wręczenia statuetek „Mater Verbi” osobiście przez abpa Wacława Depo, a przed redakcją naczelną „Niedzieli” dyplom za szerzenie SŁOWA PRAWDY w Zakładzie Karnym. Uroczystość odbyła się w Częstochowie w auli Redakcji Niedzieli na czerwonym dywanie w obecności ponad 200 kapłanów – ogromne, niezapomniane to dla mnie przeżycie. W dniu 26 września było zdjęcie laureatów w Niedzieli z łańcuchem rąk, z abpem Depo i panią Lidią. Natomiast w numerze Niedzieli z dn. 1 września jest w dodatku kieleckim artykuł z naszego pobytu w Zakładzie Karnym. Oprócz tego typu działań p. moderator Halina Pilewska włączyła mnie do Rady diecezjalnej i upoważniła do organizowania pielgrzymek.

Organizuję więc pielgrzymki diecezjalne już na kolejny rok. W 2015 roku były dwa autokary chętnych do Radia Maryja w Toruniu i Włocławka – gdzie zamordowano bł. Ks. Jerzego Popiełuskę, przy okazji wstąpiliśmy do Inowrocławia, gdzie trafiliśmy na młodzieżowy koncert orkiestr dętych. W lipcu na pielgrzymkę na Jasną Górę miałam trzy autokary

chętnych, tak samo jak w roku ubiegłym. No i w listopadzie wyjazd do Warszawy na ul. Radną na Mszę św. odpustową i na grób bł. Ks. Jerzego Popiełuszki. Zawsze w tych pielgrzymkach trwają z nami na modlitwie kapłani – gdy są trzy autokary jest trzech kapłanów. Mamy jeszcze wiele planów – jak Pan Bóg da nam „czas” będziemy go powolutku realizować.

Przewodnicząca AMM Kielce – Elżbieta Korczyńska

Z życia Wspólnot Apostolatu Maryjnego

Miesiąc grudzień dla wspólnoty Apostolatu Maryjnego w parafii pod wezwaniem Św. Wincentego Pallottiego w Kielcach, to czas nie tylko dobrego przygotowania się na narodzenie Bożej Dzieciny, ale i czas poświęcony rodzinom, które potrzebują pomocy materialnej. Od dwunastu lat członkowie wspólnoty sami zbierają żywność w sklepach nie tylko naszego osiedla. Tak zgromadzone artykuły żywnościowe, powiększone o zakupy za dobrowolne ofiary naszych parafian zebrane do puszek, z których wspólnota przygotowuje paczki, zostają rozwiezione do wskazanych rodzin. Tym razem pomoc taką otrzymało ponad siedemdziesiąt rodzin. Informację o rodzinach, które wymagają pomocy uzyskujemy od kapłanów naszej parafii, Dyrekcji Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 15, oraz od MOPR – rejon „Białogon” w Kielcach. Od dwóch lat realizujemy myśl naszego ks. Proboszcza Zygmunta Rutkowskiego SAC, by parafianie przygotowywali paczki pod choinkę dla dzieci z rodzin ubogich naszej parafii. Dziś już wiemy, że jest to pomysł, który cieszy się wielkim zainteresowaniem. Każde z pięćdziesięciorga dzieci otrzymało aż po dwa prezenty, co było wynikiem wielkiego zainteresowania parafian naszą akcją. Wielką radość okazywały dzieci i ich rodzice w chwili wręczania podarunków.

Dnia 17 grudnia 2015 roku nasza wspólnota organizowała spotkanie opłatkowe. Nowością tego spotkania było zaproszenie przedstawicieli firm, które sponsorują naszą działalność charytatywną oraz instytucji, z którymi wspólnota współpracuje. Są to: **Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Kielcach, Zarząd NSZZ „Solidarność” przy MPK Kielce, Wodociągi Kieleckie, PSS „Społem” Kielce, prezes VIVE Tekstile Recykling sp. z o.o. – Pan Bertus Serwaas.** Obecni byli również przedstawiciele instytucji współpracujących z nami: **MOPR Kielce, Dyrekcja Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 15 w Kielcach, oraz Państwo Maria i Jan Materny.** Byli również obecni kapłani pracujący w naszej parafii: **ks. Proboszcz Zygmunt Rutkowski,** opiekun naszej wspólnoty, **ks. Stanisław Jóźwik, ks. Grzegorz Wiktor** oraz **brat zakonny Stefan Olczyk – wszyscy z SAC.** Spotkanie rozpoczęło się od przywitania naszych kapłanów, zaproszonych gości, oraz wszystkich członków Apostolatu Maryjnego. Niestety nie mogła być z nami **Moderator diecezjalna Halina Pilewska.**

Ks. opiekun Stanisław Jóźwik odczytał fragment Ewangelii Świętej o narodzinach Pana Jezusa, a później wszyscy odśpiewali kolędę. Tak duchowo nastroszeni uczestnicy spotkania składali sobie nawzajem życzenia, łamiąc się opłatkiem. Ks. proboszcz Zygmunt Rutkowski witając zebranych, podziękował wszystkim za przybycie, za wieloletnią współpracę oraz przekazywane dary serca, podkreślając jak wiele dobra można osiągnąć przy wspólnym działaniu. Nawiązując do tegorocznych obchodów Roku Miłosierdzia w Kościele powszechnym podkreślił, że taka forma okazania miłosierdzia bliźniemu jest właściwa dla każdego chrześcijanina. Ks. Proboszcz wspólnie z przewodniczącą wspólnoty ap. Czesławą Kopacz wręczył wszystkim przedstawicielom firm pamiątkowe

podziękowania oraz kalendarze na 2016 r: „Dar Nieba – Cudowny Medalik” wraz z Cudownym Medalikiem (mała teżka).

Wszyscy goście podkreślali swoje ogromne zadowolenie z zaproszenia na spotkanie i z otrzymanych podziękowań, deklarując chęć dalszej współpracy. Przewodniczący zarządu związku „Solidarność” poprosił o modlitwę w intencji kierowców MPK Kielce. Po duchowej uczcie nadszedł czas dla ciała: gorący barszcz czerwony z krokietami domowej roboty, herbata, kolorowe kanapki, pyszne wypieki przygotowane przez apostołki, owoce, słodczyce i inne smakowite przekąski dopełniły uciech naszych podniebień. Indywidualne rozmowy z gośćmi były okazją do przybliżenia orędzia Cudownego Medalika. Uczestnicy spotkania rozchodzili się w doskonałych nastrojach a za wszystkich ofiarodawców modliliśmy się podczas uroczystej Pasterki. Wszystko z Niepokalaną!!

*Antoni Jagielski, Apostolat Maryjny
przy parafii Św. Wincentego Pallottiego w Kielcach*

OGŁOSZENIA i INFORMACJE

Organizatorom tegorocznej Pielgrzymki na Jasną Górę, przypominamy, że w tym roku wyjątkowo zmieniony został termin spotkania. Ogólnopolski Zjazd AMM w Częstochowie, rozpoczyna Msza św. w Bazylice **8 lipca o godz. 17.00. W sobotę 9 lipca spotkanie modlitewne od godz. 9.00 przy ołtarzu polowym, o godz. 11.00 uroczysta Msza św. Rozwiązanie Pielgrzymki, wyjątkowo wspólną modlitwą Anioł Pański około godz. 12.30.**

Więcej informacji podamy w kolejnym „Biuletynie”.

JUBILEUSZE PARAFIALNYCH GRUP AMM W 2016 r.

35-lecie

I. Diecezja Zielonogórsko-Gorzowska

1. Parafia pw. Wniebowzięcia NMP – Nowogród Bobrzański

30-lecie

I. Diecezja zielonogórsko-gorzowska

1. Parafia pw. NMP Królowej Polski – Głogów
2. Parafia pw. Św. Maksymiliana Kolbe – Gorzów Wlkp.
3. Parafia pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła – Stare Kurowo
4. Parafia pw. Św. Antoniego Padewskiego – Bobrówko

II. Diecezja bydgoska

1. Parafia pw. Św. Wincentego a Paulo – Bydgoszcz

III. Diecezja gdańska

1. Parafia pw. Św. Stanisława Bpa i M. – Gdańsk-Wrzeszcz
2. Parafia pw. Najśw. Serca Jezusowego – Gdańsk-Wrzeszcz

IV. Diecezja gliwicka

1. Parafia pw. Św. Mikołaja – Lubliniec

V. Diecezja katowicka

1. Parafia pw. Św. Anny – Świerklany

25-lecie

I. Diecezja zielonogórsko-gorzowska

1. Parafia pw. Św. Mikołaja – Głogów

2. Parafia pw. Miłosierdzia Bożego - Głogów
3. Parafia pw. Narodzenia NMP i Św. Jana Apostoła – Siedlnica
4. Parafia pw. MB Różańcowej – Gorzów Wlkp.
5. Parafia pw. MB Rokitniańskiej – Kostrzyn n/O
6. Parafia pw. MB Częstochowskiej – Kostrzyn n/O
7. Parafia pw. Wniebowzięcia NMP – Bojadła Pyrnik

II. Diecezja bydgoska

1. Parafia pw. Zmartwychwstania Pańskiego – Bydgoszcz

III. Diecezja kaliska

1. Parafia pw. Św. Józefa – Kalisz
2. Parafia pw. NMP Królowej Polski – Kalisz

IV. Diecezja katowicka

1. Parafia pw. Św. Apostołów Filipa i Jakuba – Żory

V. Diecezja radomska

1. Parafia pw. Niepokalanego Poczęcia NMP – Skarżysko Kamienna

VI. Diecezja warszawska

1. Parafia pw. Św. Szczepana i św. Anny – Raszyn

20-lecie

I. Diecezja bielsko-żywiecka

1. Parafia pw. Św. Andrzeja Boboli – Bielsko Biała
2. Parafia pw. Św. Małgorzaty – Dębowiec
3. Parafia pw. Św. Mateusza – Ogrodzona
4. Parafia pw. Wniebowzięcia NMP – Zebrzydowice
5. Parafia pw. Św. Klemensa Papieża i Męczennika – Ustroń

II. Diecezja gliwicka

1. Parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego – Lubliniec

III. Diecezja warszawsko-praska

1. Parafia pw. Michała Archanioła i św. Floriana Męczennika – Warszawa

IV. Diecezja zamojsko-lubaczowska

1. Parafia pw. Św. Stanisława Biskupa – Lubaczów

15-lecie

I. Diecezja kielecka

1. Parafia pw. Bł. J. Matulewicza – Kielce
2. Parafia pw. MB Częstochowskiej – Niewachlów
3. Parafia pw. Chrystusa Króla – Nowiny
4. Parafia pw. Podwyższenia Krzyża Świętego – Piotrowiec
5. Parafia pw. Św. Faustyny – Piekoszów Szczukowice

II. Diecezja przemyska

1. Parafia pw. Miłosierdzia Bożego – Radymno

10-lecie

I. Diecezja kielecka

1. Parafia pw. Przemienienia Pańskiego-Grzymałków
2. Parafia pw. Św. Stanisława Biskupa Męczennika – Mniów
3. Parafia pw. Św. Stanisława Biskupa Męczennika – Radziemice

II. Diecezja poznańska

1. Parafia pw. MB Miłosierdzia – Swarzędz

*Wykaz przygotowała z-ca sekretarza
Rady Krajowej AMM Janina Barska*

Dostojni Jubilaci – Drodzy Apostołowie Maryjni

*Z okazji Jubileuszy Waszych Wspólnot, pragnę z całego serca przekazać Wam, moje **podziękowanie – za długoletnią, wytrwałą i owocną pracę, włożoną w misję, którą powierzyła nam Najświętsza Niepokalana Matka.***

Apostolstwo Darem z Nieba – Cudownym Medalikiem i docieranie do wszystkich potrzebujących ludzi, szczególnie do tych najuboższych duchowo, z modlitwą, której nauczyła nas sama Niepokalana – Matka Syna Bożego, to najpiękniejszy rodzaj nowej ewangelizacji.

Życzę Wam wszystkim, którzy gromadzić się będziecie w pięknym dniu jubileuszowego świętowania, byście zaczerpnęli nowych sił z daru jakim jest wspólna modlitwa. Życzę, by jubileuszowy dzień skupienia umocnił Was w dalszej wytrwałej służbie.

*Na koniec zaś, życzę oczywiście radości ducha, zdrowia i obfitości Bożych łask, wypraszanych nieustannie przez naszą ukochaną Maryję Niepokalaną. Przez kolejne długie lata: „**Czyńcie to, czego się nauczyliście**” (Flp 4-9). **Wszystko z Niepokalaną!***

*Moderator krajowy AMM
Małgorzata Daszczyszak*

UWAGA PRZEWODNICZĄCY GRUP JUBILEUSZOWYCH !!!

Dyrektor Krajowy AMM ks. Jerzy Basaj CM, pragnie w miarę swoich możliwości, osobiście uczestniczyć w uroczystościach jubileuszowych, dlatego oczekuje od Was informacji w jak najszybszym terminie, by mógł w swoim terminarzu zarezerwować odpowiednie daty.

NIEUSTAJĄCA MODLITWA RÓŻAŃCOWA W MAJU 2016 ROKU

Podział różańca na dzień miesiąca i diecezje:

1. maja – okręg gorzowski północ
2. maja – okręg gorzowski południe
3. maja – okręg zielonogórski
4. maja – okręg głogowski
5. maja – diecezje białostocka, drohiczyńska, elbląska
- 6-8 maja – diecezja bielsko-żywiecka
9. maja – diecezja włocławska
10. maja – diecezja gnieźnieńska
11. maja – diecezja gdańska i pelplińska
12. maja – diecezja gliwicka
13. maja – diecezja bydgoska
14. maja – diecezja kaliska
15. maja – diecezja poznańska
16. maja – diecezja katowicka
- 17-19 maja – diecezja kielecka
20. maja – diecezje koszalińsko-kotobrzeska, szczecińsko-kamieńska
21. maja – diecezja lubelska

- 22. maja – diecezje opolska, świdnicka
- 23. maja – diecezje płocka, łomżyńska, siedlecka
- 24. maja – diecezje wrocławska, legnicka
- 25. maja – diecezja łódzka
- 26. maja – diecezje radomska, rzeszowska
- 27. maja – diecezje sandomierska, sosnowiecka, tarnowska (+Mielec)
- 28. maja – diecezja toruńska (Chełmno)
- 29. maja – diecezje zamojsko-lubaczowska, przemyska
- 30. maja – diecezje warszawska, warszawsko - praska, łowicka
- 31. maja – diecezja krakowska, Zakopane-Olcza

**ZAPROSZENIE NA REKOLEKCJE RODZINY WINCENTYŃSKIEJ
W ROKU NADZWYCZAJNEGO JUBILEUSZU MIŁOSIĘDZIA
Białystok – Święta Woda – Sokółka
7-10 kwietnia 2016 r.**

Serdecznie zapraszam na tegoroczne Rekolekcje Rodziny Wincentyńskiej, które odbędą się w dniach od 7 do 10 kwietnia 2016 r. w Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Świętej Wodzie koło Białegostoku. Duchowy patronat nad rekolekcjami objął Ks. bp Henryk Cierieszko – biskup pomocniczy diecezji białostockiej, biograf i wybitny znawca bł. Michała Sopoćki.

W bogatym programie przewidujemy m.in. nawiedzenia miejsc związanych z bł. Michałem Sopoćką, pielgrzymkę do Sokółki, Różanostoku i Suchowoli. Baza noclegowa znajduje się w Centrum Pielgrzymkowo Turystycznym w Świętej Wodzie k. Wasilkowa. Do dyspozycji jest ok. 100 miejsc w pokojach 3 i 4 osobowych, pokoje małżeńskie i wieloosobowe z łazienkami. Koszt pobytu od osoby to 225 zł.

Zgłoszenia proszę kierować do 15 marca 2016 r. na adres: domrek@misjonarze.pl lub telefonicznie 608 241 429.

Rezerwacja w pokojach będzie zależała od terminu zgłoszeń.

Z wincentyńskim pozdrowieniem oraz życzeniami owocnego przeżycia Wielkiego Postu.

Ks. Jerzy Górny CM, Moderator Rodziny Wincentyńskiej

✠ Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ ✠

Dnia 28 stycznia 2016 r.

odszedł do wieczności

Ś † P

**O. MARIAN LUBELSKI, paulin
(brat ks. Tadeusza Lubelskiego CM)**

O. Marian Lubelski urodził się 23 kwietnia 1936 r. w Zaczarniu – parafia Lisia Góra w diecezji tarnowskiej. Do Liceum Ogólnokształcącego uczęszczał w Krakowie. Studia filozoficzno-teologiczne odbył w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Paulinów na Skatce w Krakowie. Pierwszą profesję zakonną złożył 13 sierpnia 1953 r. Święcenia diakonatu przyjął z rąk ks. bpa Karola Wojtyły w Wadowicach w 1960 r. Święcenia kapłańskie otrzymał 29 czerwca 1961 r. na Jasnej Górze z rąk ks. bpa Stefana Barety, ordynariusza częstochowskiego. W latach 2002-2005 był przeorem na Jasnej Górze. Dzięki staraniom O. Mariana, na Jasnogórskim placu przed ołtarzem polowym, powstała droga różańcowa z 20 stacjami. Niech spoczywa w pokoju.

*Drogiemu nam Ks. Tadeuszowi Lubelskiemu,
wyrazy głębokiego współczucia
i zapewnienie o łączności
w gorliwej modlitwie za zmarłego Brata,
składa cała Wspólnota Apostolatu Maryjnego.*

**W dniu 19 sierpnia 2015 roku,
po ciężkiej chorobie, odszedł do Domu Pana**

**ŚP. KS. KANONIK PAWEŁ PIERZCHAŁA
(1937-2016)**

**opiekun duchowy Apostolatu Maryjnego
przy parafii Najśw. Serca Pana Jezusa w Sopocie**

Przez wiele lat był proboszczem naszej parafii. Ostatnio, już jako rezydent, podjął się pracy z naszą grupą modlitewną. Przez przeszło dwa lata służył nam swoją wiedzą, gorliwością i oddaniem w szerzeniu kultu Niepokalanej.

Poświęcał się Kościołowi i ludziom. Szczególnie dążył troską ludzi starszych, odwiedzał ich w domach. Pomagał osobom biednym, zawsze znajdował dla nich czas. Potrafił słuchać i dostrzegać potrzeby parafian. Wiele osób szukało rady przy rozwiązywaniu trudnych problemów. Każdy człowiek był dla NIEGO ważny. Parafianie pamiętają o Nim w modlitwie i w intencjach mszalnych.

Panie Boże wysłuchaj nasze modlitwy i daj Mu szczęście wiekuiste. Amen.

Stanisława Nurkowska, przewodnicząca AMM w Sopocie

CENNIK NA 2016 ROK

**UWAGA! ZAMÓWIENIA NA MEDALIKI I WSZYSTKIE PUBLIKACJE
PROSIMY ZGŁASZAĆ Z ODPOWIEDNIM WYPRZEDZENIEM DO
CENTRUM AMM W WARSZAWIE:**

p. Joanna – tel. 512 755 074, e-mail: grasiewiczasia@vp.pl

p. Janina – tel. 22 797 48 79

Dar z Nieba. Życie św. Katarzyny Labouré. Historia objawień Cudownego Medalika (nowość w formie komiksu)	– 4,50 zł
Świadectwa Nadzwyczajnych Łask Otrzymanych przez Pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika	– 20 zł
Podręcznik AMM (trzy tomy)	– 40 zł w oprawie miękkiej – 50 zł w oprawie twardej
Przewodnik AM	– 5 zł
Statut AMM	– 2 zł
Kwartalnik – „Biuletyn” AMM	– 3,5 zł
Promienie Pośredniczki Łask: roczniki archiwalne 2000	– 1 zł
O apostołstwie świeckich	– 5 zł
Tajemnica Maryi (rozważania)	– 7 zł
Refleksje na miesiąc maj	– 5 zł
Nowe Rozważania Na Miesiąc Maj	– 8 zł
Modlitewnik „Stawajcie się coraz doskonalszymi”	– 12 zł
Różaniec biblijny i wynagradzający	– 5 zł
Jak Ci, Maryjo, dziękować? – modlitewnik	– 5 zł
Nowenna	– 2 zł

CENY MEDALIKÓW

Medaliki aluminiowe	– mate: 18 groszy
Medaliki srebrne – w zależności od wielkości	– 4 zł, 5 zł
Medaliki niebieskie zatapiane („teзка”), 2 rodzaje	– 90 groszy i 1zł
Duży medal metalowy	– 8 zł
Oznaka logo członka AMM	– 5 zł
Medalik aluminiowy duży (wysokość 3,5cm)	– 70 groszy
Medalik aluminiowy (Brelók)	– 1,5 zł

FOLDERY

ABC Cudownego Medalika	– 30 groszy
Noście Cudowny Medalik (dla księży)	– 80 groszy
Stowarzyszenie Cudownego Medalika	– 40 groszy
Pamiątka przyjęcia Cudownego Medalika	– 15 groszy
Modlitwa dzieci za dzieci	– 10 groszy
„Tylko Bóg”	– 5 groszy

SPIS TREŚCI

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO	3
AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA	6
Homilia Bpa Józefa Zawitkowskiego	6
Podziękowanie	20
FORMACJA	21
Wielkopostna refleksja	21
SERWIS ORRK	23
Miłosierdzie lekarstwem na zło świata.....	26
Z ŻYCIA WSPÓLNOT, JUBILEUSZE, I SPRAWOZDANIA	30
OGŁOSZENIA i INFORMACJE	56
Jubileusze parafialnych grup AMM w 2016 r.	56
Nieustająca Modlitwa Różańcowa w maju 2016 r.	61
Zaproszenie na rekolekcje.....	62
Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ	63
CENNIK.....	65

Wszystko z Niepokalaną!

XXX-lecie AMM w Grodkowie

Skarżysko Kościelne
– XX-lecie Apostolatu Maryjnego

Spotkania opłatkowe w Kielcach

**MATERIAŁY NADEŚLANE PO ODDANIU BIULETYNU
DO DRUKU ZAMIESZCZANE BĘDĄ W NASTĘPNYM NUMERZE.
O KOLEJNOŚCI UKAZANIA SIĘ MATERIAŁÓW
DECYDUJE ZESPÓŁ REDAKCYJNY.**

**LISTY DO REDAKCJI
prosimy nadsyłać na adres:**

**Małgorzata Daszczyszak, ul. Długa 48 A, 66-008 Świdnica
tel. 68 327-30-67; 693-337-640; daszma@gmail.com**

*Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, przeredagowywania
oraz zmiany tytułów otrzymanych materiałów.*

Autorów prosimy o podanie telefonów kontaktowych.

AMM

**„Biuletyn” redaguje międzydiecezjalny
zespół Apostolatu Maryjnego
pod kierunkiem moderatora krajowego.
Redaktor naczelny - Dyrektor Krajowy AMM
Ks. Jerzy Basaj CM**

www.apostolat.pl

www.szarytki.pl

www.misjonarze.pl

www.waldemarrakocy.pl